

MAGYAR BANYÁSZLAP

THE HUNGARIAN MINERS' JOURNAL HAS MORE
SUBSCRIBERS THAN ANY OTHER THREE HUN-
GARIAN WEEKLIES IN THE UNITED STATES

Hungarian Miners' Journal

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL VISITS MORE
THAN ELEVEN HUNDRED MINING CAMPS AND
MORE THAN FOURTEEN THOUSAND HOMES

VOLUME XXVI. ÉVFOLYAM

DETROIT, MICHIGAN,

1938 DECEMBER 1.

NO. 48. SZÁM

A SZÉNBIZOTTSÁG CHICAGOBAN MÁR BEFEJEZTE A BÁNYÁK KIHALLGATÁSÁT

Az összes bányák kifogásokat a kerületi bizottságok által javasolt minimális szénárakat és kérték, hogy azokat a Board lényegesen emelje fel

A National Bituminous Coal Commission testületileg ment el Chicagoba, hogy ott a kerületi hivatalok által megállapított minimális szén eladási árak ügyében nyilvános kihallgatásokat tartson.

A széntermelésre annyira fontos minimális árakkal szemben minden egyes szénterület és bányavállalat súlyos kifogásokat emelt.

A kifogások lényegét mind-

Kik gyűlölik Magyarországot?

Akik gyűlölik a saját Szülőföldjüket, azok jelentkeznek azonnal, mert azoknak megadatik megint az alkalom, hogy agítájanak a magyar revizió ellen, hogy sürgönyvizesek Benesnek, hogy a felszabadult magyar földet "siralomháznak" gucsmolják.

A levitézlett Magyar Világ nevű kommunista szennylap érdektársasága most egy új lapra gyűjt pénzt, amit "Magyar Jövő" címen szándékoznak kiadni.

Kik lesznek olyan aljasak az amerikai magyarok közt, hogy erre a célra, ezeknek az embereknek még egyszer pénzt adnak?

A tisztességes magyarságnak figyelni kell és számon kell tartani, hogy kiknek a pénzén indul az új magyar-gyalázó lap, hogy kik ellen-ségei Magyarországnak.

Mert akik a Magyar Jövő-re adakoznak, azokat Magyar Amerika ki fogja vetni magából.

— Örvendezzünk az örvendezőkkal —

Menjünk Magyarországra a jövő nyáron a Bányászlap költségén. — Lépjén be azonnal a versenybe, aki az örvendező Ohazát meg akarja látni és legyen a mi vendégünk. — Olyan csekélységet kérünk, amit megtehet majdnem mindenki

Magyarországon, a husz éve szenvedő Magyarországon ünnepe van.

A magyar nemzet minden fia boldog örömmel öleli a felszabadított felvidéket a keblére és hiszve-hisszük mindnyájan, hogy ezt a területet több is fogja követni.

Menjünk Magyarországra a jövő nyáron és örüljünk együtt a nemzettel.

A mai rossz világban a Magyar Bányászlap adja meg erre akárcinek az alkalmat, mert aki belép az előfizetési versenybe, az az Ohazát igazán kis költséggel, könnyű szerrel megjárja.

Az a három egyén, akik a legtöbb új előfizetőt szerzik március végéig lapunknak, hajó- és vasuti jegyeket kapnak New Yorktól Budapestig és vissza New Yorkig, vagyis nyernek kétszázötven dollárt mert ennyi az utiköltség a

North German Lloyd legnagyobb hajóján.

A nyertesek már július elején indulnak, hogy akár az egész nyarat Magyarországon töltsék és vissza jöhetnek bármikor, mert a hajójegy jó két évig.

Lássuk, hogy mit kérünk azokról, akik belépnek a versenybe?

Az előfizetők százait nem kérjük és nem várjuk, hiszen százával magyar bányászok sehol nincsenek.

A múlt év végére lefolyt versenyünkben 30—31 előfizető megszerzésével a nagy díjakat megnyerték. Ha a nyertesek ezt a maguk pénzéből fizették volna, akkor sem adták volna a kétszázötven dolláros jegyért csak száz dollárt.

Ilyen lehetőségek vannak ez évben is ebben a versenyben. Ha aztán valaki bármely ok miatt nem akarna vagy nem

UJRA JÁTSZÁK A KOMÉDIÁT

A UMWA tisztviselő választását december 12-én fogják megtartani Washingtonban

A két évenként megismétlődő választási komédiát a UMWA december 12-én tartja az idén Washingtonban és ez alkalommal tizedszer ismétlik meg a bohózatot, hogy John L. Lewist és az általa kijelölt csatlósokat "egyhangulag" újra választják tisztségükbe.

A választási gyűlést összehívó levél szerint John L. Lewis elnök, Philip Murray alelnök és Thomas Kennedy pénztárnoknak nincs ellenjelöltje. Rajtuk kívül egy számvizsgáló és szavazat szedő bizottságot választanak, továbbá ezen a gyűlésen határozzák meg, hogy kik lesznek a legközelebbi konvención a delegátusok.

Tudvalevő, hogy John L. Lewis 25,000 dollár évi fizetést, Murray és Kennedy pedig 16 ezer dollárt kapnak évente a nagy bányász unió vezetéseért, de tudvalevő az is, hogy ezért a nagy fizetésért nem a bányászok dolgát látják el, hanem Lewis és Murray a CIO ügyeit vezetik, míg Kennedy ez idő szerint még Pennsylvania állam helyettes kormányzója és most, hogy ebből kibukott, új nagy állást fog kapni Washingtonban.

A gyűlésen tíz tagot fognak választani, akik a UMWA embereit a CIO kötelékében képviseljük. Míg az AFOL kötelékébe tartozott a bányász unió, csak nyolc tagot küldött ki, de mivel a CIO legerősebb pénzforgása, nagyobb képviselőket kap annak igazgatásában.

A jelöltek megvannak minden egyes bizottsági tagságra és a konvenciónra is úgy, hogy John L. Lewist a unió részé-

TERJESZKEDIK AZ ISLAND CREEK

Megvásárolta a Carnegie Coal Corporation szénterületét

Huntingtonból, W. Virginia államban jelentik, hogy James D. Francis, az Island Creek Coal Company elnökének nyilatkozta szerint társasága megvásárolta a pittsburghi Carnegie Coal Corporation szénbányáit és Pennsylvania állam nyugati és West Virginia állam keleti részében levő össze-puhaszén területeit.

A vételárban benne van a Carnegie Dock and Fuel Company teljes vagyonra is két rövid vasutvonallal.

A felvásárolt területen mintegy harmincöt millió kibányászható puha szén van. Három bányát üzemben tartottak, míg három bánya áll, de igen kis költséggel bármikor újra megkezdheti a termelést.

ről, amelyből erejét meríti, semmi meglepetés nem érheti. John L. Lewis nevezi ki a kerületi embereket, akik viszont John L. Lewist jelölik újra egyhangulag és ez az, amit a UMWA fekete cárja demokratikus rendnek nevez.

KÉSZ A NAPTÁR

A Magyar Bányászlap 1939 évre szóló naptára készen van és azt e hét végére mindenki megkapja, aki beküldte a szállításra és csomagolásra a 25 centet.

Aki még nem rendelte meg a naptárunkat, az most már ne késsen, mert még egyetlen évben sem jutott naptár azoknak, akik késték a rendeléssel.

Mi ugyan több naptárt nyomunk, mint amennyi előfizetőnk van, de sokan három-négy naptárt is rendelnek, különösen Ohazai rokonainak, ezért nem jut naptár azoknak, akik arra megkésve gondolnak.

Ez évi naptárunk 200 oldalas s telve van szebbnél-szebb szépirodalmi munkával s gyönyörű magyarországi képekkel.

Hasonló gazdag tartalmu könyvet nem vehet egy dollárnál olcsóbban senki és a 25 centet biztosan megéri.

Nem előfizetőknek pénzért a naptárt nem adjuk, viszont előfizetőink annyit rendelkezhetnek belőle, amennyit akarnak.

Igyekezünk az előfizetéseit mindenki rendezni, aki hátralelkesen van legyen szives azt megfizetni, vagy törlesztést küldeni, amennyi telik tőle és küldje be mindenki a 25 centet a naptárért.

A HARLANI PER NEM LESZ MOST FOLYTATVA

H. Church Ford szövetségi bíró a harlani pert félretette azzal, hogy az őz során nem lenne ideje ilyen hosszú tárgyalásra. Ugy látszik, hogy ezt a pert többé soha nem veszik elő.

ÁTSZERVEZTÉK A BÁNYÁT

Illinois állam egyik legnagyobb szénbányája, a J. K. Dering Coal Mining Company, amely ezerhatszáz munkással dolgoztatott a jobb időkben, pénzügyi válságba került és üzemét egy időre szüneteltette.

A vállalatot hosszas tárgyalások után sikerült egészségesebb pénzügyi alapokra helyezni és az Illinoisi Saline Countyban levő Rex bányát már újra üzembe helyezték George Lindsey sueprintendent vezetése alatt.

A bánya 1937-ben még fél millió tonna szénét termelt és bezárása igen nagy kárt okozott a bányászoknak, akiket most mind visszahívtak a munkába azzal, hogy az új vezetés alatt a termelést erősen fel fogják fokozni.

ÚJ TÁRNÁKAT VETTEK ÜZEMBE

A West Virginia állam Bluefield városában székelő és pocahontasi szénét termelő Pemberton Coal and Coal Company Raleigh Countyban megkezdte az Affinity Mine negyedik tárnájának kitermelését.

Ezeket át a Buckley bányát műveltette a társaság és ehhez a tartalék szénhez nem nyúlt még most 356 láb mélységben megkezdte az eddig érintetlenül hagyott szén kiaknázását.

A Pembertonnak a pocahontasi szénmezőn 5.400 akér területe van. A Beckley bányát továbbra is üzemben tartják, de az abban termelt szénét ezentul a Big Stick vasuti rakodón fogják szállítani.

LESZÁLLNI AKERITÉS RÓL!

Aki kétszínű politikát folytat, arra azt mondják ehben az országban, hogy "fencen" van, ahonnan aztán oda ugrik, ahol győzelmet remélnék.

Magyar Amerikában is vannak intézmények, vezérek, újságok, amelyek a fencen vannak, amelyek nem tudják elhatározni, hogy a magyar nemzet — irányban keressék-e az amerikai magyarság boldogulását, vagy eladják magukat a pillanatnyi népszerűségért a vörösek közös frontjának.

Mióta különösen a magyar hetilapok szindikátusa a Magyar Világ nevű metelybe belefojtotta a szót, azóta némi változás érezhető, mert most már olyanok is megszólalnak, akik féltek a moszkos száju vörösekkel szembe szállni.

A metelyhintő, Benes-párti, magyar-ellenes elemek új lapot akarnak csinálni, amit szemtelen csalással "Magyar Jövő"-nek akarnak nevezni és most arra vágják meg a hiszékeny magyarságot.

Kötelessége minden újságnak, minden paphak, minden vezető embernek megszólalni, és óva inteni mindenkit, hogy egy centet ne adjanak erre a metelyre, mert a lapnak, újra csak az lenne a célja, hogy a magyar nemzetet gyalázza.

Kötelessége mindenkinek megszólalni, hogy figyelemmel kísérje és számon tartja azoknak a nevét az amerikai magyarság, akik ilyen cérra pénzt adnak.

Örömmel láttuk, hogy a múlt héten már az egyik napilap is megszólalt és a Népszava megírta, hogy az "Északamerikai Magyar Demokratikus Szövetség" nevű székhámadia elnöke megint megcsalta a reformátusi papját.

Megkérdeshetnénk ugyan, hogy "mért ily későn, darvak távozásán..." jutott eszébe new yorki lapírtásunknak a vörös szenny ellen kijönni, hogy

hol voltak akkor, mikor a vörös fenegyerekek még tele tödével lármáztak s amikor egyedül a hetilapok merték velük a küzdelmet felvenni, de eszünkben sincs, hogy tetemre hívást rendezzünk. Inkább örülünk neki, hogy legalább hát most megszólaltak.

És várjuk, hogy mindenki megszólal.

Tessék a fencről mindenki-nek leszállni és kijelenteni, hogy nemcsak hogy szűkűg nincs itt semmiféle vörös "Magyar Jövőre", hanem a magyarság ellenségének tekintjük és UGY KÖNYVELJÜK EL azokat, akik egy centet adnak erre az újabb metelyre.

És aki egy vörös centet ad arra, hogy legyen lap, amiben a magyar nemzetet tovább lehet gyalázni, az tudja meg, hogy nincs helye és nem lesz maradása az amerikai magyarok közt.

KÁRT OKOZOTT AZ ERDŐÉGÉS

November hónap során a száraz időjárás folytán több erdő kigyulladt West Virginia állam déli részében és ezek a tüzek néhány bányának lényeges károkat okoztak.

A legnagyobb kárt a Colcord Coal Company szenvedte, amelynek Whiteville telepen levő Stickney nevű bányájában a tipli, a gépház és a szállító gépek égtek le. A kár meghaladja a százezer dollárt.

A leégett épületek és berendezések újjáépítését azonnal megkezdték.

Birchton telepen a Birchton Coal Company gépháza kapott tüzet az égő erdőtől és teljesen elpusztult.

A Newland Coal Company bányája, Thurmond telepen 10,000 dolláros tiplijét veszítette el az erdőégés folytán.

— EARLY START —

The present contract between the coal operators and coal miners will not expire before the end of March, 1939, but coal operators are already agitating for a low wage scale.

The November issue of the Black Diamond is editorializing about the necessity of a low scale and while they have no nerve to propose a wage cut, they certainly seem to hope for a renewal of the present scale.

Needless to say that coal miners will demand a higher scale and in all justice they should receive an increase of about 25 percent.

When the present contract was made the coal miners were sacrificed on the altar of the CIO.

John L. Lewis had to demonstrate the discipline and moderation of his union to the steel mills in order to have them recognize the CIO.

And while prices increased by at least 25 percent, the coal

miners had to accept a contract with a wage scale almost two years old.

This performance can not be repeated next spring.

Coal miners will insist on a wage scale in proportion to that paid in other industries.

Unskilled laborers are getting from 80 to 90 cents an hour in the automobil industry, while skilled coal miners in a hazardous industry are getting less than five dollars a day.

The constitution of the United Mine Workers of America provide for a vote on the contract and Mr. Lewis will not succeed to declare an emergency whenever a disgraceful wage scale has to be swallowed by the miners.

Present wages would be woefully inadequate with everyday run, it is a disgraceful pittance under conditions such as were experienced in the last

two years by the mine workers.

The purpose of the Guffey bill is not to squeeze the coal miners in order to compete with other fuel, but to secure a decent wage and a reasonable profit in the industry.

Locals of the United Mine Workers of America will do well to discuss the contract at every meeting. They will do well to go on record for a decent wage scale, and by all means for their constitutional right of referendum.

If the scale committee will be properly advised in time by the workers that a decent wage is essential and that no contract may be chocked down on their throats without their properly voted acceptance, the tragedy of two-years-ago will not be repeated.

Coal operators already secured the first jump by stating their case before the public; it is high time for the miners to wake up and start discussions.

A VILÁG-HÉT STRÓFÁBAN

Irja: Szegedy László

HETI ROVÁS: AMERIKAI MAGYAR SZÖVETSÉG

Kész már a palota; friss bár a vakolat;
testet öltött végre egy régi gondolat:
A MAGYAR SZÖVETSÉG megalakult végül;
magyar a magyarral béküljön meg végül!
Minden igaz magyar fogadalmat tegyen:
Ezer magyar egylet: mind-mind tagja legyen;
azok, kik elkezdtek, ne hagyják felébe:
akinek van pénze: nyuljon a zsebébe . . .
akinek van hite: zászló alá álljon;
s aki félmagyar volt: most magyarrá váljon!
S minden ellen, mely a magyar jövőt rontja:
álljon a Szövetség: magyar egység-frontja!

VASARNAP:

Lenin "ur" özvegye: Krupuszkaja asszony:
nagy dilemmában van, vajjon mit válasszon?
viselje-e tovább a fegyházi ködmönt?
a halált válassza vagy dicstelen börtönt . . . ?
Férje: Leon Lenin: volt a "bolsi" bálvány;
s özvegye a börtön falai közt jár már . . .
Férjét: Leon Lenint most is istenítik
s Krupuszkaja asszonyt úgy lehet: kivégzik . . .
. . . A vörös örület egyre jobban árad;
Stalin véres keze soha el nem fárad . . .
Munkáját nem győzi száz államibakó:
"Csak a sírban nyugvó "bolsi" megbízható . . ."

HÉTFŐ:

Világhírű Sorbonne: egyetem Párisban . . .
aulájában végre magyar ünnep is van!
Nagyobb magyar ünnep már nem is lehetne:
doctor Szentgyörgyi most díszdoktor lett benne!
. . . Nöbel-díjas tudós drága honfitársunk:
e nagy dicsőségre 'aj de régen vártunk!
Meghurcolt nevükről lehull a rágalom;
téged ünnepel a tudós társadalom!
V rágeső hu'l most az őszi avarra;
nevednek fényéből jut minden magyarra!
. . . Csatatéren, sportban, tudomány mezején:
ott száguldunk immár a népek elején! . . .

KEDD:

Lángok csapkodnak fel a kárpáti hóban:
vihar a lelkekben, vihar "Rusziáskóban!"
A rutén már nem tűr többé cseh uralmat;
sok helyen már véres lett az őszi harmat . . .
Ruthén fájdalomtól hangosak a hegyek:
"Minket ős hazánktól loptak el a csehek . . .
Sohasem kérdeztek . . . sohasem szavaztunk . . .
de mi elszakadni sohasem akartunk!
. . . Szent István országa dajkált ezer évig:
jaj, hogy a hatalmak ezt még most sem értik!
. . . Nem kell a cseh iga, nem kell a cseh járom:
és szabadok leszünk most már minden áron!"

SZERDA:

Nabukodonozor híres lakomáján:
királyi jóslásra megjelent a Sámán.
. . . A perzsáknak akkor tuljól ment a dolga;
perzsa volt a nemes; a zsidó: rabszolga!
A királyi lakban hangos dinom-dánom;
" . . . hej kutya . . . hej zsidó!" minden perzsa szájon.
Megszólal a Sámán: " . . . napfolt van a Napon:
egy láthatlan kéz im: jóslást ír a falon . . ."
" . . . Hiába nyeltetek száz gazdag falatot:
"Megmértetek" és nem nyomtok egy latot . . ."
. . . Most Berlinben van ily királyi dárídó:
"nemes" minden "árja" s rabszolga a zsidó!

CSÜTÖRTÖK:

Gyakran pereg újra a mese kaláris:
"Báthory István volt: a lengyel király is . . ."
S őrizi a nép ajkán száz beszély és nótá:
hogya magyar és lengyel: testvérek azóta!
. . . De a régi tűz most újra lángra lobban;
magyar és lengyel szív: újra együtt dobban!
. . . Így született meg a közös határ vágya,
melynek Cseh Rusziáskó most az akadály . . .
De miként nyereggel együtt jár a kengyel:
mégis egyesül majd: magyar és a lengyel!
. . . S lengyel nagyhatalom s tíz millió magyar:
"minden poklokon győz", hogyha egyet akar!

PÉNTEK:

Sajátkezüleg irt levelet a Pápa;
amit irt: nagybeteg, jó szíve diktálta!
. . . Az olasz királyhoz ment egyik levele;
másikon sötéten Mussolini neve . . .
"Krisztus: ki mindnyájunk égbéli királya:
senkitől sem kérni: árja vagy nem árja? . . .
. . . S felséged nevében: Mussolini mester:
"Árja rendeletet" kiadni nem restel . . ."
" . . . Lehet százszor árja: ki ily tan bolondja:
Krisztus Urunk lelkét: lelkében nem hordja!"
" . . . Mit földön cselekszünk: éltet vagy eltemet:
vonja vissza felség e rut rendeletet . . ."

SZOMBAT:

. . . A dicsőség felett gyakran árnyék trónol;
s királyok buknak le fényes arany trónról . . .
. . . A dicsőség trónján ült Imrédi Béla:
s közeledni látszik mégis fináléja . . .
. . . Tegnap még görögtűz, fáklýásmenet "éljen!"
Eszébe sem jutott, hogy bukástól féljen . . .
S ma már varju károg a diszkapuk tornyán:
bukóféiben van az új Imrédi kormány . . .
. . . Aki cserben hagyta: az a saját pártja;
aki buktatgatja: mind hitbéli árja . . .
. . . Nem volt szilárd híve a "Nyilas Mezőknek?"
Ez talán a BÜNE az új HONSZERZŐNEK!?

A "LADY" CSIRÁJÁBAN ÖLNE

ALAN BENTLEY

Kezdjük azzal az őszinte vallomással ezt az írást, hogy mi, a magunk részéről, nem szeretjük a nő-írókat. Ugy látjuk, hogy a nők éppen olyan kevéssé hivatottak a toiforgatásra, mint a zenei hangszerekre, hegedűre, zongorára, stb. Gyengék a festőművész ecsetjére vagy a szobrász vésőjére is. Nem tudnak maradandót alkotni. A legtöbb esetben még közepeset sem.

Arról jutott ez eszünkbe, hogy a szindikált női ciklikörök egyike, Mrs. Walter Ferguson egyik írása került a kezünkbe, amelyben arról beszél, hogy a börtönök azért vannak annyira tele, mert mi nagyon szemérmesek vagyunk.

Mivel nem tudtuk a címből kiolvasni az összefüggést, végigbetűztük a cikket és bosszszankodva csaptuk azt félre. Valami gonosz manó arra bízta bennünket, hogy hadd bosszankodjunk más is és ezért röviden elmondjuk azt, hogy miről is beszél a "lady"?

Azt mondja a lady, hogy Oklahoma állam egyik fegyházában járt és ott 2131 fehér férfi és 48 női rabot talált. Körülbelül ilyen volt az arány a fekete bőrű rabok között is. És azt a következők test vonja le elsőnek a lady hogy azért nem tudnak a nők férjhez jutni, mert a férfiaknak túl nagy százaléka van a fegyházakban és börtönökben.

No, ez ugyan nem valami észszerű megállapítás, de elisklottunk volna felette, ha nyomban utána olyasmit nem olvasunk, amit igyekeztünk szó szerint fordítani, mert más-ként értékét veszítene. Így hangzik a mondas:

— Ilyen sok férfierő azért van rossz irányba terelve, mert nem akarunk megnyugodni abban, hogy az embernek a

legelső és legelidegeníthetetlenebb joga az, hogy szülessék. És sajnálatosan kevés rabnak adták meg ezt a jogot. Mert lelkünk mélyén ma is szemérmesek vagyunk és azok is lelszünk addig, amíg el nem fogadjuk azt, hogy az életre alkalmatlanokkal szemben ellenőrizni kell a születéseket és bevezetni a sterilizálást. A börtönök túltömöttsége lesz ennek a szemérmességnek évtizedekig a következménye.

Ezt mondja a lady és így mondja azt, ahogy mi hü fordításban közöltük.

A mi egyszerű eszünknek nagyon tetszik az az okoskodás, hogy az ember legelső joga az, hogy szülessék. És a lady szerint a rabokkal szemben ezt a jogot megtagadta a társadalom. Ennélfogva csodálkozunk kell afelett, hogy ha a raboktól a születés joga meg lett tagadva, akkor hogyan kerülhettek börtönbe. Meg nem született embereknek nincs ott helyük.

Rövid hírek

Minden attól függ, hogy mi lyen szemmel nézzük a dolgokat. Az eső, amely elveri a piknikünket, a mezőgazdára nézve valóságos áldás.

Ha a nemzet évi jövedelmét ötven milliárd dollár és ebből 15 milliárd lopásokra, csalásokra, rablásokra, 12 millió fényűzésre, 6 milliárd tüzekre, lövészenyekre, kártyára megy el, akkor ennivalóra fejenként csak mintegy hét dollár jut.

Szegény rendőrök! Ha sztrájkok során nem avatkoznak a verekedésbe, akkor gyávák, ha pedig beavatkoznak, akkor lelketlen elnyomók.

Ugy hisszük azonban, hogy a lady egyebet akart mondani. Valószínűleg azt akarta mondani, de szemérmes volta folytán nem merte leírni, hogy a raboktól el kell venni a fajfentartás jogát, meg kell akadályozni azt, hogy életnek adhassanak életet, sterilizálni kell őket. Arról, hogy válogatás nélkül-e vagy válogatással, a szemérmes lady nem beszél. Fel kell tennünk tehát, hogy minden rabnak a sterilizálását óhajtja.

A lady abban a hitben van, hogy az elitált ember csak korcasszülettnak adhat életet. Nekünk ugyan eszünkbe jut az, hogy igen súlyos rabságra, sőt vérpadra ítélt embereknek is voltak már kiváló gyermekeik, utódai, de ez a ladynek mellékes.

Nincs semmiféle adatunk arról, hogy lélekleben gyenge embereknek ne lettek volna egészséges lelkű, sőt nagy tehetségű, tisztességes jellemű gyermekeik, de ezzel a lady nem törődik. Az ő logikája nemcsak heted, hanem század-igiglen akar megbüntetni mindenkit, aki az életben valami hibát követett el és ki akarja irtani tömegesen azoknak utódait, meg akarja akadályozni szaporodásuk, fajfentartásuk lehetőségeit.

Hogy mi köze van ehhez a mi szemérmes voltunknak, azt igazán nem tudjuk. Elvégre hasonló operációkat tudós orvosok zárt falak között szoktak végezni, nem hozzák nyilvánosságra a történeteket, nem háborítják fel senkinek szemérmét érzékét. De hát ki követel jőzan logikát a lady írásaitól?

Azokon csak bosszankodni lehet és sajnálkozni afelett, hogy nagy napilapok ilyen maszlaggal táplálják a közönséget.

AZ AMERIKAI MAGYAR SZÖVETSÉG HIREI

AZ EGYHÁZAK, AZ EGYLETEK ÉS A SAJTÓ

Magyar Amerikában általános örömmel fogadták a napilapok által már közölt hirt, hogy országos egyleteink és az egyházak pittsburghi tanácskozásai véglegesen megalapították az amerikai magyarság egységét.

A Detroitban megalakult Amerikai Magyar Szövetség működését részben kiszélesítették és annak vezetésében vesznek részt képviselőik útján országos egyesületeink, egyházaink és az amerikai magyar sajtó munkásai.

Az átdolgozott és most már minden tényező által véglegesnek elfogadott alapszabályok nyomás alatt vannak; s ugyancsak nyomás alatt vannak azok az ismertető füzetek is, amelyek az Amerikai Magyar Szövetség céljait részletesen terjesztik Magyar Amerikára.

Ugy az alapszabályokból, mint az ismertető füzetekből kívánatra készséggel küld mindenkinek a Szövetség irodája (American-Hungarian Foundation, 811 Sloan Street, Detroit, Mich.) s reméljük, hogy rövid idő alatt csatlakozik a testülethez az ország minden magyar intézménye.

Az alapszabályok sarkalatos tétele, hogy a szervezet vezetésében mindig helyet kapnak országos egyesületeink, a katolikus, protestáns és izraelita felekezetek, valamint az amerikai magyar sajtó képviselői.

Szervezetek, u. m. egyházak, egyletek stb. csoportosan, vagyis testületileg lépnek az Amerikai Magyar Szövetségbe s ilyen módon tagonként és havonta egy centet fizetnek a pénztárba. Ennyit kérnek közös amerikai és magyar nemzeti célokra minden embertől. Természetesen az alapszabályok gondoskodnak egyénenkénti tagságról is.

HÁLAADÓ ISTENTISZTELEK ADOMÁNYAI

Az Amerikai Magyar Szövetség és a magyar egyházi vezérférfiaknak azt a kérését, hogy a november 13-án, vasárnap, minden magyar templomban megtartott hálaadó istentisztelet perselypénzből juttassanak a Szövetségnek, több helyen meghallgatták és tekintélyes összegek érkeztek be a Szövetség pénztárához ilyen adományokból, de minden adomány még nem érkezett be s együtt fogjuk azokat nyugtázni.

Minden pénzküldemény egyenesen a pénztárnokhoz, Mr. Emery Király, 1726 Pennsylvania Ave., Washington, D. C. küldendő.

MAGYAR A MAGYARÉRT

Kimondotta az Amerikai Magyar Szövetség vezetősége, hogy a "Magyar a Magyarért" mozgalmat erkölcsileg támogatja, mert azokat nemcsak helyesnek, hanem amerikai magyar kötelesség teljesítésének tekinti s arra kér mindenkit, hogy ezekben a mozgalmakban tehetsége szerint részt vegyen.

A MAGYAROK MEGRÁGALMAZÁSA ELLEN

Utasította a Szövetség vezetősége a Szövetség titkárát, hogy azonnal lépjen érintkezésbe a Dial Pres nevű kiadó-vállalattal és kérje az "A Woman Screamed" nevű könyvnek a forgalomból való kivételét, mert a könyv a magyar nemzet legnagyobbjait rágalmazza.

Ugyancsak utasították, hogy lépjen rögtön érintkezésbe a Metro-Goldwyn filmtársulattal, amely e könyvnek filmesítésén dolgozni fog a közel jövőben és tiltakozzék ellene, hogy a könyvnek megfelelő méssével filmet készítsenek és a magyar nemzet történetét rossz akaratú meghamisításban ismertessék a világgal.

A "WHY THE TRIANON TREATY IS VOID?"

Az Amerikai Magyar Szövetség arra kéri a magyar egyesületeket és magánosokat, hogy vásároljanak Birinyi K. Lajos könyvéből "Why the Trianon Treaty is Void?" és ajándékozzák azokat könyvtáraknak, angol lapszerkesztőknek, mint olyan forrás-munkát, amelyből igaz képet nyerhetnek a magyar nemzetet ért sérelmekről és a magyar nemzet jogos panaszairól.

TESTÜLETEINK CSATLAKOZÁSA

Amint az alapszabályok elkészülnek és szétküldésre kerülnek, felkérjük az összes amerikai magyar egyházakat és egyleteket a csatlakozásra, amely olyan csekély terhet jelent mindenkire s amely mégis lehetővé teszi végre, hogy az egyeséges amerikai magyarság történelmi hivatását teljesíthesse s az amerikai magyarok ezer sérelmét is orvosolja.

Elsőnek jelentette be hivatalosan a csatlakozását a Detroitban lévő Szent Kereszt Római Katolikus egyház annak lelkésze, Msgr. Dr. Nagy Dezső pápai prelátus útján.

Ha azt akarja hogy — NYOMTATVÁNYAI

a legizlésebb formában, a legjutányosabb áron, a megállapított időre, az előirt módon készüljenek és legyenek szállítva az ország bármely részébe,

LAPUNK NYOMDÁJA

a legnagyobb készséggel áll rendelkezésére

- LEVÉLPAPIROK
- ALAPSZABÁLYOK
- BELÉPTI JEGYEK
- MEGHIVÓK
- BORITÉKOK
- ÉRTESÍTŐK
- RÖPCÉDULÁK
- KÖRLEVELEK
- PLAKÁTOK
- RÖPIRATOK
- SZÁMLÁK
- KÖNYVEK
- NÉVJEGYEK
- CIMKÉK

és minden nyomdai szakba vágó diszes vagy egyszerű munkák

Kérjen árajánlatot minden nyomtatványára

MIÉRT LETTEK NÁZIK A CSEHEK?

Máról-holnapra úgy megtagadta a cseh fajta a demokráciát, mint Péter a kakas-szóra a maga Mesterét. Aki nem tudja megfajteni az okát ennek a nagy Pál-fordulásnak, hadd mondhamassam el annak az egykori lengyel zsidó, névszerint Pénc Jakab esetét.

Ugy kezdődött a dolog, hogy ennek a Pénc Jakabnak azokban az időkben, amikor még nem volt Lengyelország, egy részét a német, egy részét az osztrák és nagyobb részét a minden oroszok hatalmas cára tartotta kezében, volt egy nagyon gazdag és kiváló nagybátyja. Ezt a nagybácsit Pénc Izsáknak hívták és az életét házalással kezdte. Becsület, jóra való ember volt Pénc Izsák, aki két évi házalás után már annyira jutott, hogy főfősboltot tudott nyitni Varsóban és a k's bolt csodálatosan nőtt, Oroszország egyik legnagyobb kereskedése lett, kétfestő gyárat is állított a háta mögé.

Pénc Izsáknak csak jó emberei voltak, mert nála jobb szívű ember kevés volt nagy Oroszországban. Segített mindenkin, aki hozzá fordult, még árvaházat is tartott a saját költségén úgy, hogy jólelkűségének híre eljutott a cár fülébe is. A cár azután színe elé hívatta, beszélgetett vele hosszasan és úgy megkedvelte, hogy kivételes kedvezményben részesítette.

Megengedte neki, hogy földbirtokot vásárolhasson magának, ami pedig azokban az időkben el volt tiltva Oroszországban a zsidóknak.

Talán ezt utánozzák most Hitlerék a maguk kegyetlen pogromjaiknak során. Mondom, az orosz cár megbecsülte a lelki jóságot Pénc Izsákban, ami azt mutatja, hogy fel tudta ismerni az érdemet a zsidóban is, ellenben Hitler nem

tudja, mert senkivel nem tesz kivételt. Nem bízik az! Még Krisztussal se tesz kivételt. Nem tudja megbocsátani neki, hogy zsidónak született. No, majd valamikor Krisztus is hasonló mértékkel osztja Adolfnak az igazságot.

Évek jöttek, évek mentek, akkora birtoka volt már Pénc Izsáknak, mint a kalocsai érseknek, ha nem nagyobb, amikor egyszerre csak ágynak esett és két heti szenvedés után elköltözött a más világra. Előbb azonban végredelelet csinált és mivel nőtlén ember volt, a pompás birtokot unokaöccsére, Pénc Jakabra hagyta, akiről nem tudunk semmi jót mondani, mert csak amolyan díbdáb, gerinctelen, alacsony jellemű ember volt, még zsidónak is gyenge.

Mikor hírül vitték Pénc Jakabnak, hogy meghalt a nagybátyja és ő örökölte utána a híres birtokot, éppen az esti imát végezte Jakab, arccal Kelt felé fordulva. Hadart nagy sebesen, gépiesen darálta azokat az imádságokat, amiket nem szabad felbengeni, akármi történik is imádkozás közben az ember körül.

A nagy hadarás közben topant be hozzá az egyik barátja és a sietségtől lihegve mondta neki:

— Az Izsák bácsi meghalt és te read testálta minden vagyonát.

Jakab mintha nem is hallotta volna, folytatta tovább a hadarást, amit imádkozásnak tartott, pedig csak a szája járt, de a lelke nem volt benne.

A jó barát, miután megmondta a jó hírt, tovább folytatta a szót:

— Mi lesz most, Jakab? Neked nincs a cártól engedélyed arra, hogy földbirtokod legyen. És mivel Jakab csak mormogott tovább lassu vagy gyors énekléssel, így találgatta:

— Kegyelem utján kérés talán engedélyt, hogy megtarthasd a birtokot?

Jakab verdesni kezdte mellette az öklével és mormogta tovább a szent szavakat. A jó barát tovább találgatta:

— Mit fogsz csinálni, Jakab? Talán bérbeadod a birtokot egy kereszténynek?

Jakab hajlongani kezdett előre és hátra az előirt módon, de nem válaszolt. Ugy tett, mintha nem is hallana semmit. Amire a jó barát új kérdést adott:

— Mit csinálsz egyebet, hogy megtarthasd a birtokot?

Jakab hátra lépett hármat, meghajolt mélyen, végre befogta az imádkozást, levette

— RAPSZÓDIA A ZSIDÓK FELŐL —

Irtá: GONDOS SÁNDOR.

I.

A gyűlöletnek az a foka, amelyet Hitler Adolf tanusit a zsidó fajjal, valamikor a zsidó nemzettel szemben, nem érthetetlen annak, aki tárgyilagosan vizsgálja Hitler lelki összetételét. Ez az ember lelket romboló, nagy defektussal született. Csak természetes az volt, nem törvényes és ez a körülmény más emberektől eltérő lelkiállapotot váltott ki benne. Minden cselekedete erre a titkos rugóra vezethető vissza. A gondolatra:

— Neked nincs apád; te egy fattyu gyerek vagy.

Ha kerüli az embereket, ha nincsenek barátai, bizalmasai, születésének bélyege az oka. Gyerekkorában se voltak barátai vagy bizalmasai. A kegyetlen gyermeki lélek csúrtta a maga társaságában, de egyenjogúságot nem adott neki, érezte vele, hogy rosszabb megvetettebb a többinél és ez az önhibáján kívül való fölt elvadtította, önmagába zárkózott tette és kifejelesztette benne azokat a sajátságokat, amelyeket a frigykötés nélküli elhárlásból eredők közül csak egyetlen egy tudott leküzdeni és erényekkel pótolni. A Krisztus, aki Nazarethben ugyanilyen terheltséggel született.

Az én szemem tisztán látja a gyermek Hitlerét, akire a többi apróság durván, gögősen, lenézőleg förmedt: — Ne nyulj ahhoz a lapdához, te fattyu!

Ha ez a megriasztott, kétségbeesett gyermeki lélek véletlenül a Bibliához jutott, akkor annak olvasván ki kellett alakuljon benne a gondolat:

— Amit az a másik meg tudott tenni Palesztinában, miért ne én itt Európában?

És bizonyára eljutott a gyermek

nyakáról a "taleszt" és akkor megszólalt:

— Ki fogom keresztelni magam. Ezt fogom csinálni.

Hát éppen ennyi érteke volt annak, amikor a csehek a maguk demokráciája felől beszéltek. Egy kis kegyelemért, egy kis földi haszonért minden habozás nélkül tértek át a názi hitvallásra.

Ugy van feljegyezve a csehek ragaszkodása a demokráciához, mint Pénc Jakab hírhűsége a maga zsidó vallásához. Az ilyen emberek azok, akik csodálkoznak, hogy miért nem kellene nekik Istennek, se embernek, miért néz rájuk mindenki megvetéssel.

A franciák egyébként mostanság nagyon gyalázzák a cseheket, akit husz évig becéztek, hogy ilyen gyorsan elfordult tőlük és vetette magát Hitler Adolf keblére. Amire a csehek azzal felelnek, hogy a franciák nem tartották be ígéreteiket.

Hát ami a francia ígéreteket illeti, arról eszembe jutott néhány való Wekerle Sándor, aki mindig a legnagyobb készséggel tett ígéreteket, de azokat soha be nem váltotta. Igért egyszer valamit Barcsay Domokosnak, aki várt vagy hat hónapi és akkor újra előlalt a kéréssel. Meghallgatta ismét Wekerle Sándor és végül azt mondta:

— Jál van, Domokos, megígérem neked, hogy teljesítem a kérésedet. És ne felejtse el, hogy az én szavamnak súlya van.

Elmosolyodott erre a tréfásan csipkelődő természetű Barcsay Domokos és visszavágtá:

— Az ám bizony, Sándorom, a te szavadnak súlya van, nagy súlya, — éppen azért sohase tudod azt tartani.

A csehek rájöttek, hogy a francia szónak is olyan nagy súlya, hogy nem bírják azt tartani.

kakasházi Kakas Márton.

mek Hitler oda is, hogy olvastak ezeket a sorokat a másik felől, akiben sorsának osztályosát ismerte fel:

— Felvitte őt az ördög egy magas hegyre és megmutatta neki a világnak minden országát és azoknak dicsőségét és monda neki: Mindezeket neked adom, ha leborulva imádsz engem.

És az osztrák fiú lelkében megmaradt az ígélet és úgy látszik, hogy annak beváltására törekszik. A világnak minden országára...

Az érvelés, amivel a názik a zsidók üldözését indokolják, arra mutat, hogy alaposan ismerik a zsidó bölcselet minden tanítását. Jochanan ben Sakkai elveit csakugy, mint Philo könyveit. A hódító vagy hódítani akaró zsidóság világbölcseletét.

Mivel az összes zsidó bölcselet között ez a kettő határozta meg legpontosabban a zsidóság világnézetét (nem ma, hanem több, mint kétezer évvel ezelőtt), célszerű, ha ezek nyomán indulunk, ezt vesszük alapul. Egyébként a német zsidó-ellenes felfogás is ezt teszi.

Mit mond Jochanan ben Sakkai?

— Isten, Jehova, nemzeti Isten. De nem a zsidóság kizárólagos tulajdona, hanem az egész világ Istene. A zsidóság hivatása az, hogy ezt az egységes Istent a világ minden népének nemzeti Istenévé tegye.

Aki ezt az egyetemes Istent meg akarja hatalmában csontani, rá akarja kényszeríteni arra, hogy csak egyetlen faj, a választott nép Istene legyen, az nem lehet jó, igazi zsidó. A mi hivatásunk az, hogy a Mí Jehova Istenünk aklába tereljünk minden népet. Meg kell töltönnünk az egész világot a zsidó szellemmel és nem szabad azt a jeruzsálemi templom szűk falai között másokra néző hozzáférdhetlenné tenni.

Ne feledjük, hogy ez a bölcselet nem Krisztus után, hanem Krisztus születése előtt hangzott el Jochanan ajkairól. Akkor, amikor Róma már ur volt Jeruzsálem felett, de még nem rombolta le Salamon csodálatos templomát.

Az az elmélet vagy tanítás, amely így beszélt, Izsaiás szavaira épített:

— Nagyon kis munka az, hogy összetartsátok Jákob rúzsait. Én titeket (zsidókat) a pogányok megvilágosítására küldtelek.

Évezredek át ki is tartott a zsidó bölcselet ezen elgondolás mellett és hittől vallotta, hogy önmagába kell oltassza a világ minden népét Jehova jogára alatt. Csak később, amikor Róma felépült, elpusztította Jeruzsálemet, mikor Titus, a trónörökös és későbbi római császár felégette Salamon templomát Jeruzsálemben és szétkergette a zsidóságot Judeából, Galileából és a többi tartományokból, csak akkor lépett ennek a bölcseletnek helyébe — önvédelmi jelleggel — az a gondolat, hogy fel kell áldozni a zsidó hit egyetemlegességét, be kell gubózní saját fajunknak szűk keretei közé, ha azt akarják, hogy a faj megmaradjon és kedvező körülmények között újra nemzetül alkothasson. Ez már Krisztus halála után történt. Akkor, mikor Jochanan ben Sakkai felbredt arra, hogy régi elveit fel kell adnia és a maga helyére Gamaliel rabbist ültette az utasítással:

— Egyelőre le kell mondanai az állam, a zsidó állam eszméjéről és helyébe a hitet, az ősi tanítást kell hirdetni, mert csak ez tarthatja meg zsidónak a zsidót.

És Gamaliel habozás nélkül vállalkozott arra, hogy a régi zsidó nagyok által hirdetett

zsidó egyetemlegességet feladja és helyére a szűkebb határok közé vont hitet illessze.

Ettől az időtől kezdve a zsidó bölcseleti és államfilozófiai ideológiából eltűnnek azok a tanítások, amelyek a zsidóságot az egész világot átölelő küldetésükre figyelmeztetik és helyükbe azok lépnek, amelyek a választott néppel kötött szövetségről beszélnek.

A vezetők egyre magasabb választó falakat építenek a zsidóság körül és tudatosan teremtik meg a Gethokat, mint azt Vespasianus római császár idejében, mintegy husz-három évvel Krisztus halála után tették Rómában, holott arra kényszerítve nem voltak.

A Rómába került zsidóság, főleg Jeruzsálem pusztulása után, a Tiberis folyó jobbpartjára húzódik, ott telepszik le, saját akarataiból állítja fel a zsidó városrészt, sőt ellene is mond a szenátusnak, amikor az ki akarja parancsolni a külön negyedből.

Nagyon rövid idő kellett hozzá, hogy a zsidóság amely annyi századon át azt hirdette, hogy Jehova Isten nem egyedül a zsidóké, hanem az egész világé, ezt az elméletet megtagadja és a legtűrelmetlenebb különállás jeleit mutatja.

A tanítók, a Mesterek, a Rabbik nézete az volt:

— Ha nem akarjuk, hogy a szétszórott zsidóság beleolvadjon a többi néphez és eltűnjék nyomtalanul benne, akkor ezt csak az őket szolgáló hit parancsainak szigorú betartásával érhetjük el.

A magunk egyszerű szavaival világítva meg ezt a kérdést, azt mondhatjuk, hogy az eredeti zsidó bölcselet világpolgárt akart csinálni a zsidóból, világ egyetemlegességet, a bábeli zűrzavar előtti állapotot akart teremteni természetesen akként, hogy abban az Ábrahám vérből származó őszidóság vezető szerepe megmaradjon és ezt az elméletet Jeruzsálem pusztulása után Gamaliel és utódai a legsúlyosabb körülmények között a legkevésbé megengedő körülmények között akarták át.

Volt-e ebben az átalakításban és átalakulásban ösztönesség és milyen foku ösztönesség, ez az a nagy kérdés, ami körül most a harc folyik újra kiélekedetten. Minden idők antiszemitizmusa, zsidó-ellenessége azt állítja, hogy a fordulat, a színváltozás csak látszólagos és a zsidóság ma is ragaszkodik a világpolgárság gondolatához.

Hitler és társai merev ridegséggel állítják ezt. Azt mondják, hogy a Gamaliel által bevezetett változás hazug és a zsidóság ma is világuuralomra, minden más faj lenyűgözésére törekedik. Ennek akarják egyetlen eszközökkel nem elegendő venni, hanem véget vetni.

Mi azonban, akik történelmi olvasmányok során tanui vagyunk annak, hogy a nagy államokról való lemondás kezdetből fogva milyen harc folyt a nemzetköziség feladása ellen, akik tudjuk, hogy olyan tekinnyekkel, mint ben Izmael, vagy Simon doktor, de főleg az alexandriai és római zsidóság milyenképpen folytatták és tegyük hozzá mindjárt: vesztett el a szűk körre szorított nacionalizmus beiktatása ellen, nem kételkedhetünk benne, hogy ez a lemondás teljesen ösztön volt. És mert ösztön volt, jussot tarthat arra, hogy a zsidóságot minden további üldözéstől mentesítse.

Kétségtelennek tartom, hogy életének során Hitler sokat olvasott e kérdések felől. Mélyebben próbált hatolni a zsidó bölcseletbe, de az is bizonyos, hogy kutatásai közben többnyire a régi görög és egyiptomi forrásmunkákat használta, amelyek telve vannak zsidó-ellenes elméletekkel.

DE AZZAL NEM FOGJÁK KIVENNI

Általános a láрма, hogy "vegyék ki a segélyből a politikát" és jó is lenne, ha azt megtennék.

Butaság lenne ugyanis tagadni, hogy bizony a WPA munkába sok politikát kevertek és aszerint osztogatták Washingtonban az egyes államoknak a százmilliókat, ahogy azt a demokrata párt érdekei kívánták.

A republikánus ellenzék általánosan azon siránkozik, azt sürgeti, hogy a szövetség mondjon le egészen a segélyezés és a segélymunkák ellenőrzésének a jogáról, hogy azt ruhazza át a negyvennyolc államra.

Tudják a republikánusok, hogy mit kívánnak s mi is tudjuk.

Ha most sok a politika a WPA-ban, aminthogy sok, állami kezelésben még több lenne.

Az államok politikai masinériái sokkal szemérmetlenebbek, mint a szövetségé s amíg idáig legalább korrupciót nem találtak a segélymunkákban, állami kezelésben azt is bőven "alánának".

A politikai pártok alapait az államokban építik és a republikánusok a WPA-t szeretik fundamentumnak lerakni, hogy az 1940-es kampányt arra építsék.

Jaj lenne a segélyezettettek és a segélymunkásoknak, ha Washington nem szólhatna a dolgokba, ha nem lehetne Washingtonba menni panaszzal, mikor korrupciót megkülönböztetést találunk a FWA munkában.

Tapasztalatból tudjuk, hogy egy-egy terület ellen hiába panaszkodtunk, hogy a bevándoroltak háttérbe szorulnak és hiába mentünk a "regional" direktorhoz.

De amint a panaszt Washingtonba juttattuk, a legtöbb esetben azonnal orvoslást, mert vizsgálatot találtak.

Állami törvényhozásokat a politikai pártoknak könnyű uralni s csak Pennsylvánia és Ohio állam gépezeteire kell néznünk, hogy elmenien az állami ellenőrzéstől az étvágyunk.

Demokráciákban a politika

Talán éppen Apion kommentáriai jutottak kezébe és azok vitték arra a meggyőződésre, hogy a nemzetközi egyetemességre vonatkozó zsidó álmot a faj ma se adta fel. És ebbeli hitében csak erősíthette az, hogy az orosz (majd a magyar és spanyol) kommunizmus idején bizonyos jelét lehetett látni annak, hogy túlzó zsidókban ez a hajlandóság megvan.

Az elszórt, a kivételes jelenségeket általános, sokat, talán mindent átölelő tüneteknek vette és most alapul használja a saját elméletére, amely szélsőséges üldözésekre vezetett.

A gondolkodó embernek azt kell tehát megállapítania, hogy jogos-e az alap, amelyre Hitler és társai a zsidó faj elleni gyűlöletet építik, amely azután a mostani szörnű tulajdonságokban nyilvánul meg? Ez a vizsgálat azonban hosszabb annál, hogy egyetlen írás kötelékébe lehetne szorítani és ezért a legközelebbi jövőre marad.

bizony ilyen hatalmas anyagi kérdésekbe becsuszik, milliárdokra rugó közpénzek elköltésében azt ki nem tudják kerülni, hiszen évtizedek óta hirdették volt a "pork-barrel" rendszerében a hazában.

Ezt nem mentegetjük, csak beismerjük, hogy így van, amin segíteni eddig nem tudtak.

De csak ezredrésnyi politika van a szövetségi pénzköltésben, mintha azt az államok végzik, maradjon hát csak meg a WPA Washingtonban.

Mástól is kell félnünk, ha a segélymunkák ügye az államok kezére kerülne.

Vannak államok — sajnos, sok állam — amelyekben egy-két nagy adófizető mindent el tud intézni.

A nagy adófizetők nem szeretik a WPA-t, mert a számlát részben nekik kell megfizetni.

De gyorsan levágnának egy jó darabot abból az amugy is sovány kárjé kenyérből, amit a segélymunkán dolgozó egyén kap, ha a kárjé nagyságát nem Washington szabná meg, hanem ezt a hájat rábíznák a kutyákra.

Minden szegény ember érdeke, hogy a WPA és a politika összekeverése ellen tiltakozzék, de még sokkal erősebben tiltakozzék az ellen, hogy a kongresszus ezt rábízza az egyes államokra.

AMERIKAI MAGYAROK SZALLODAJA BUDAPESTEN

METROPOLE

VII. RAKÓCZI UT 58
a város szívében
Telefon 1-389-50
Sürgőnycim: Metropol

150 modern szoba. — Patinált konyha. — Nagy kávéház. — Éttermeiben esténként a legjobb magyar cigányzene. — A Téli kertben jazz-band és tánc.

Ha hazautazik, szálljon a
METROPOLE-ba
MERESKELT SZOBA-
ÉS PENZIÓ ÁRAK

E lap magyarországi szerkesztője:
FAY FISHER ANDOR
Állandóan szállodánkban lakik
Keresse fel, ha Budapestre jár

ECONOMICAL

EFFICIENT
Use only one level teaspoonful to a cup of sifted flour for most recipes.

KC BAKING POWDER

Same price today as 48 years ago

25 ounces for 25¢
Manufactured by baking powder specialists who make nothing but baking powder — under supervision of expert chemists of national reputation.

MILLIONS OF POUNDS HAVE BEEN USED BY OUR GOVERNMENT

THE KANAWHA VALLEY BANK

CHARLESTON, W. VA.

A Federal Reserve System és a Federal Deposit Insurance Corporation tagja. West Virginia állam egyedüli bankja, mely tökéletes Külföldi Osztályt tart fenn. PENZKÜLDÉS dollárban, vagy bármely más pénznemben a legmáltányosabb árfolyamon. HAJÓJEGYEK minden vonalra. KÖZJEGYZŐI ÜGYEK szakaszerü intézése.

CSANÁDY PETER
Külföldi Osztályvezető.

1939 - BEN
A MAGYAR BANYÁSZLAP
Nemzeti Zarándoklatát
Magyarországba
ismét a North German Lloyd
EUROPA
névű gyorshajóján rendezel
Indulás New Yorkból
JULIUS HÓ 8-ÁN
A bremerhavéni kikötőből, közvetlen a hajó mellől
induló gyorsvonat szállítja majd az amerikai magyarság követelt Budapestre, ahol ünnepélyes fogadtatásban részesülnek
VEGYE MEG JEGYÉT HAJÓJEGYÜGYÖNKÉNél
HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

MAGYAR BANYÁSZLAP

(HUNGARIAN MINERS' JOURNAL)

Published by Associated Hungarian Weeklies of America
502 WEST JEFFERSON AVE DETROIT, MICHIGAN
Telephone Vinewood 1-8222Az egyedüli magyar bányászlap az Egyesült Államokban
The only Hungarian Miners' Journal in the United StatesSubscription Rates: In the United States \$3.00 — In Europe \$4.00
Előfizetési ár: Az Egyesült Államokban \$3.00 — Európában \$4.00
Egyes szám ára 6c Single Copy 6c

Megjelenik Minden csütörtökön Published every Thursday

MARTIN HIMLER, Editor

A Magyar Bányászlapot bányászok írják bányászokról bányászoknak
The Hungarian Miners' Journal is written for Miners of Miners
by MinersEntered as Second Class Matter at the Post Office at Detroit, Mich.
Under the Act of March 3, 1879.

TALÁLGATJÁK A HOLNAP DOLGAIT

Hetek választják el az országot attól, hogy Washingtonban ismét összeüljön a törvényhozás és máris széles keretek között folyik a találgatás, hogy mit fog hozni a jövőendő?

Ami Roosevelt elnököt illeti, két dolog egészen bizonyos. Fel fogja hívni a törvényhozók figyelmét arra, hogy nemcsak a nemzeti védelem nagyarányú kiépítésére van szükség, hanem arra is, hogy haderőnk és tengerészetünk olyan legyen, amivel szükség esetén Dél Amerika függetlenségét is meg lehet védelmezni a diktatorikus országok betörésével szemben.

Nem gondol Roosevelt arra, hogy akár Német, akár Olaszország arra lenne kényszerítve, hogy fegyveres erővel hódítson magának teret valamelyik vagy több délamerikai államban, hanem a nagyra épített haderővel jelezni akarja azt, hogy propaganda útján való térfoglalásnak se ad helyet Dél Amerikában, hanem meg akarja tartani latin szomszédainkat a demokratikus irányzatban.

A másik javaslat a Social Security, az agkori nyugdíj törvényt fogja érinteni. Érezhető, hogy a korhatárnak 60 évre való leszállítását és a kiutalandó nyugdíjaknak felemelését fogja az elnök indítványozni, mert csak így lehet elejét venni azoknak az örült terveknek, amelyek nyugtalanságot keltenek a legtöbb államban, ha eddig nem is érték célt.

A nagytőke részéről viszont kétségtelenül felszínre fogják hozni a Wagner munkatörvény módosításának dolgát és az elnök ezt bizonyos fokig maga is pártolni fogja. Nem fog engedni a tulzásoknak, de bizonyos szükségessékké vált módosításokat maga is ajánlani fog.

Új törvényjavaslatokról, a New Deal további nagyobb arányú céljainak felszínre hozásától most huzódzni fog a kormány, mert arra a helyzet nem alkalmas. Szociális téren való előrehaladásról nem lehet szó. Két évig kell várunk erre, az 1940-ik esztendőig és ez elég nagy kár, mert vannak ennek az országnak olyan bajai, amelyek sürgős megoldásra várnak. Ezek között első a közegészségügy államosítása, amivel talán mégis megpróbálkoznak, ha a törvényhozási tárgyalások nem csapnak szélsőségekre.

Az ország bizonyára hálás lenne a törvényhozásnak, ha ez irányban a kezdeményező lépéseket már most megtennék, mert e téren nagyon elmaradtok vagyunk.

LASSAN NÖVEKSZIK AMERIKA

A szövetségi népszámlálási hivatal jelentése szerint 1938 július 1-én 130,215,000 lakosa volt az országnak, azaz január elsejétől kezdve a népesség csak 400,000 lélekkel szaporodott, ami kevesebb, mint remélték.

A népesség szaporodásának arányszáma évről-évre csökken az Egyesült Államokban és az illetékes tényezők ezt csak a nehéz gazdasági viszonyokkal tudják indokolni. Vigasztaló csak az, hogy 1930 óta 7,440,000 lélekkel szaporodott a lakosság, tehát többel, mint ahány lakója volt az Egyesült Államoknak az 1810-ik esztendőben, amikor a szabadságharc izgalmai már elülttek és az ország szekere a helyes kerékvágásban haladt.

ÉS MOST VAJJON HOVA MEGYÜNK?

Az elnök hazahívta Berlinből az amerikai nagykövetet, amire Hitler Adolf azzal felelt, hogy Washingtonból hazaparcosolta a maga nagykövetét. Most már saját hazájának földjén van mindkét diplomata és joggal lehet a két kormánytól kérdezni:

— És most vajjon hova megyünk?

Egészen nyilvánvaló, hogy a Berlinből hazahívott amerikai nagykövet nem mondhat az elnöknek semmi olyat, amit az régen nem tudna. És az is holt bizonyos, hogy a német nagykövet is csak azt jelentheti Hitlernek, hogy az amerikai nemzet jobban gyűlöli, mint valaha.

Mi haszna volt tehát a diplomáciai mozdulatnak?

AZ ANGOL EGYEZSÉG FELŐL

Az amerikai-angol kereskedelmi egyezséget megkötötték, aláírták és a két nemzet egymással szemben bizonyos vámenedményeket tett. Nem kutatjuk, hogy a hosszú alkudozások során melyik nemzet tudott a maga részére nagyobb engedményeket, előnyöket kivívni, csak megállapítjuk azt, hogy az ilyen egyezményeknek gazdasági jellegükön felül semmi más jelentőségük nincs.

Az új egyezség politikailag vagy hadászatiilag nem köti az Egyesült Államokat Anglia oldalához. E téren teljesen független marad és a rosszakarát se mondhatja azt, hogy az egyezmény címén Anglia bármilyen igényt támaszthatna velünk szemben.

Az idő meg fogja mutatni, hogy hasznos-e vajjon, reánk ez a szerződés. Ha hasznos, akkor meg fog maradni továbbra is, ha pedig káros lenne, minden módunk megvan arra, hogy attól rövid időn belül szabaduljunk.

MAGYARORSZÁG KORMÁNY

nélkül volt a hét végén s az Óhazából általában nyugtalanító hírek érkeztek.

Imrédyt leszavatták, miután az ide érkezett hírek szerint a liberális és a nazi ellenzék legalább pillanatnyi szövetségre lépett egymással s a kormányzó napokon át nem tudott többséggel bíró miniszterelnöki jelöltet találni.

Az Imrédy kormány bukásáról ellentétes híreket találunk az angol sajtóban s míg egy részről állítólag a nazik a föld-reform elsikkasztásával vádolják, másrészt az arisztokraták szerint tulzásokban radikálisan akar hozzányulni a földkérdéshez.

Sokan Imrédyt okolják, hogy a ruthének által lakott terület megszerzési nem tudta és azt hiszik, hogy egy náci kormány több eredményt tudott volna elérni Hitlerrel.

A legszomorubb az a helyzetben, hogy a német kormány keze látszólag erősen belenyul a magyar belügyekbe, ami nem egészséges a magyar nemzet számára.

MA MÁR KEVÉS REMÉNY

van rá, hogy a ruthének kivánságának eleget tesznek és oda csatolják őket a magyar földhöz, ami közös lengyel-magyar határt csinálna, ez azonban ne csüggeszen el senkit sem.

A német csizma ma a leg-erősebb Európában és az kitaposhatja a belét ennek a magyar reménynek, ahogy kitaposhatja a belét az egész ruthén földnek, ha akarja, de a logika örök törvényei a ruthén hegyeket Magyarországnak ígértek. És nem sok idő múlva az vissza is hull a magyarok ölébe.

Kissé elszomorító, hogy a magyar programot a mult héten — német nyomásra — Mussolini is feladta, ellenben megjelentek a franciák és az angolok a palcon, hogy Csehszlovákia érdekeit megvédjék.

Ha a cseh nemzet élete olyan nyugalmas lesz, mint amilyent a Hitler közeli barátsága, valamint a ruthének és a tótok ingerült ellenállása ígér a számukra, akkor nem fognak röszágyon nyugodni.

A NYUGTALANSÁG EGYÉBKÉNT

is állandó lesz azon a vidéken, mert a csehek képtelenek tisztességesek maradni és nem hajlandók a igazságszolgáltatás keserű piruláját jó képpel lenyelni.

Miután a magyar kormány — természetesen — elkobozta az ajándékba adott magyar földet a betelepített cseh légionárusoktól s őket kiutasította a visszacsatolt vidékről, a csehek most a rabságban maradt magyarok birtokait kobozzák el.

Ugy látszik rendszer lett Európában a kormányoknak ez a könnyű pénzszerzési módja s ezen a téren még több ilyen lépésre el lehetünk készülvé.

Természetesen nem mertek a csehek ilyen kurtán-furcsán bánni a lengyelekkel, akiknek a hátánál délszláv és román csapatok nem állnak és akik a mult héten a nekik ítélt területeket egyszerűen elvették, hogy véget vessenek a cseh huzavonának és rablásnak.

Minden esetre egy bizonyos, hogy Kelet Európából már nem is Balkánt, hanem egyenesen új Macedóniát csináltak, amely állandó felborulással fogja fenyegetni Európa békéjét.

H E T I S Z E M L E

A MI KORMÁNYUNKNAK

is Európa adja a legtöbb gondot s a mult héten újabb összekoccanásunk volt a német kormánnyal, amely nem akarja Austria tartozásait fizetni.

Ezen kívül is ki van élesedve a helyzet a két nemzet közt s 1917-ben korántsem gyűlölték itt a német ellenséget úgy, mint manapság.

A féktelen és érthetetlenül barbár felekezeti üldözések megutáltatták a Hitler kormányt ebben az országban és ezen kívül a kormányunk jelentéseiből azt érezzük, hogy okunk van a diktatúrák dél-amerikai terveit nyugtalanul figyelni.

Ez az oka annak, hogy az Egyesült Államok kormánya beleszólt a gyarmat ügyekbe és figyelmeztette Angliát úgy, mint Franciaországot, hogy Afrika nyugati partján német gyarmatot nem néznek jó szemmel. Oda ugyan's Dél-amerikába közelebb esik, mint mihozzánk. Ez az igazi oka annak, hogy a gyarmat ajánlatokat visszavonták a demokrácia hatalmak.

AZ AMERIKAI DELGÁCIÓ

azzal a bevallott programmal indult a hét végén Limába (Peru), hogy az összes amerikai államokat közös fegyverkezésre és a kontinens közös védelmére szólítja s ennek megfelelően a tervezett fegyverkezés aránya egyre növekszik.

Ma már tíz-tizenkétezer hadi repülőgépről és ennek megfelelő ipari berendezkedésről tárgyalnak és a nemzet — bár ebben a programban egységes az elnökkel — némi nyugtalansággal tárgyalja a kormány programját.

Sem azt nem tartanak egészséges dolognak, hogy a depresszió nyomása alatt gazdasági football csinálnak a fegyverkezésből és szakértelem nélkül kezdenék az ezermilliókat kiadni, sem annak nem nagyon örülnek, hogy feltétlenül és letagadhatatlanul Németország elleni háborúra készítik elő és hangolják ezt az országot.

MIKOR FEGYVERKEZÉSRŐL

beszélünk, nem is tagadjuk már, hogy a diktatúrákra gondolunk s hogy a német, olasz és japán nemzetek ellen fegyverezzük fel magunkat.

Tagadhatatlan, hogy a három katonai diktatúra közt szoros a barátság és hogy például Japán Amerika minden Kinában megszerzett jogát egyszerűen elvette.

Ismételjük, hogy az egész nemzet teljes egyetértésben van afelett, hogy a fegyverkezésre szükség van, hogy fukarkodni nem lehet ezen a kérdé- sen, csupán attól tart a polgárság, hogy elhamarkodottan és meggondolatlanul kezdik a pénzt költeni, hogy a gazdasági fellendülést siettesék és segítsék.

Eppen ezért el lehetünk rá készülvé, hogy a kormány programját nagyon alaposan megfogja rostálni a kongresszus és hogy a fegyverkezés megkezdését hosszú kongresszusi vizsgálat fogja megelőzni, amelynek folyamán úgy a hadsereg, mint a navy vezérkara szót nyernek.

AZ ELNÖK GEORGIÁBAN

van, ahol a hét végén a Németországból visszatérő követünket, a következő napokon a demokráta politikusokat fogadta, hogy a kongresszus megnyitására készüljön.

Ugy látszik, hogy a kongresszus

szusi csatákat az elnök is, a pártja is szeretné lehetőleg kerülni s az ellenzék részéről is bizonyos mérséklést mutatnak, de a nagytőke lapjai nem békét akarnak.

Ismét elülről kezdik, hogy a költségeket meg kell nyírálani s nem veszik tekintetbe, hogy a nincstelenek ellátása elől nem lehet kitérni s hogy költségvetésünk deficitjét ennek kell köszönni.

A nagytőke úgy látszik harcot akar, mert azt hiszi, hogy ha a kongresszus nem lesz képes konstruktív munkát végezni, akkor 1940-ben könnyű szerrel ültetheti a republikánus pártot a kormányhoz.

AZ ELNÖK MÁR RÁMUTATOTT

arra a szomorú tényre, amit mi két hete megirtunk, hogy a gazdasági fellendülés dacára a munkátlanok száma és a nyomor csak nagyon keveset csökkent idáig, mert a gyárakba újabb munkamegtakarító gépeket raktak egy év óta.

Hába üvöltöznek hát már jó előre az újságok, hogy a gazdasági fellendülésre való tekintettel le kell szállítani a segélyezésre költött milliárdokat, mert azt lehetetlen megtenni.

Az adók felemelését sem akarják, hogy a deficitet el lehetne kerülni, sőt azok le szállításáról beszélnek.

Ilyen körülmények közt emberileg érthető, ha a kormány menekülést lát már a fegyverkezésre szükséges programjában és sietve szeretné a hadiszerek rendelkezését leadni.

Akármiat alakul a helyzet, ma már biztosra vehetjük, hogy főbbé a közsegélyezést soha nem hagyhatjuk abba ebben az országban, mert a gépek az elosztás gépezetének a tökéletlensége folytán rátelepedtek a társadalom fejére.

A GAZDASÁGI HELYZET

javulása változatlanul tovább tart, bár — mint fentebb ízeztük — aránylag kevés az egy millió ember, akiket augusztus óta visszahívtak a gyárakba, mert a termelés emelkedése ezt az arányt erősen elhagyja.

A nehéz iparban a hatvankét százalékos üzem állandó s bár nem hiszik, hogy az emelkedni fog újévig, nem félnek attól sem, hogy a szokásos újév körüli csökkenést várhatjuk. Ellenkezőleg, szakkörökben azt hiszik, hogy január vége felé erősebb fellendülést várhatunk ebben az iparban.

Az autó iparban a mult hét egyes napjain többet, de a héten-át kevesebbet termeltek, mert az ünnep egy napot elvett a gyáraktól, de a hétre a százezres termelést elhagyják.

A piac tartós s az autó iparban újabb depressziótól vagy üzem-csökkenéstől a tavaszig nem félnek.

A KÖNNYŰ IPAR ERŐS

lökést kapott a beállt hideg időjárástól és az ünnep közeléig a mult héten. A department üzletek és a kiskereskedések fellendült üzletről számolnak be és különösen reménykednek a ruha iparban. Azt hiszik, hogy december folyamán legalább ötnegyed millióért értéki ruhát adnak el az országban.

Ezeket a reménységeket esetleg lehervaszthatja az a tény, hogy a ruhanemű árát most már igazán a felhőkig emelték s dacára a termelés tökéletlenségének, a ruhák ma már az 1929-es árakat is elhagyták.

Ma csupán a földművesek

félnek a jövőtől, mert az árak nem emelkednek, sőt egy keveset estek a mult héten s biztosra vehetjük, hogy a farmerek újfajta bónusz törvényekben próbálnak majd megoldást keresni.

Többször rámutattunk, hogy amíg a földművesek korlátlan mennyiségben tudják a buzát, a gyapotot és a tengerit a nemzetre, addig semmiféle törvény nem hoz a bajukra gyógyítást, de a termés korlátozását komolyan egyetlen farmer sem akarja.

A MUNKA FRONTJÁN

a Supreme Court döntése jelentkezett első eseménynek a mult héten. A legfelső bíróság úgy döntött, hogy a Fansteel vs. CIO ügyét át fogja vizsgálni és így végre a legmagasabb bíróság fog dönteni a sit-down sztrájkok ügyében.

A Fansteel egy véres zavargás után néhány munkást elbocsátott a munkából, mert őket a bírósági ítélet rombolásban bűnösnek találta.

A Labor Board arra az álláspontra helyezkedett, hogy ha a munkások a gyárban kárt tettek, azért a büntetésüket a megfelelő bíróságtól elvették, de a munkájukból nem lehet őket kizárni.

A Supreme Court fog dönteni felette, hogy a sit-down és sit-in sztrájkokkal mi lesz a jövőben, mert kétségtelen, hogy minden ilyen sztrájk alkalmával törvénybe ütköző cselekedeteket követnek el, akik a gyárakat megszállják. Ha a Supreme Court a sztrájkolók ellen dönt, akkor az ország munkásainak le kell mondaní arról a fegyverről.

SZOMORUAN ÉRDEKES

sztrájk folyt Chicagóban a mult héten és a hét végére azt el nem intézték. A nagy vágóhidak munkásai sztrájkoltak be a hét elején, mire a világ legnagyobb marha vásárja megbénult.

A sztrájkot a CIO rendezte s bár a munkásoknak egyéb követeléseik is voltak, a "closed shop" és a "check-off" a leg-élesebb kérdések.

Azért szomorú ez a sztrájk, mert a munkaadók nem a saját munkásaikkal próbálták becsületesen tárgyalni, hanem az AFL-t keresték meg, hogy azt sztrájk törésre megbízzák.

És a legszomorubb a dologban, hogy az AFL szervezete vállalkozott is a hét végén erre a nemes munkára.

Remélhető, hogy a kormány békéltető kiküldöttei nem tűrik meg, hogy sztrájk töréssel fuljon ez a sztrájk vérbe, mert akkor igazolnák azokat a sztrájkolókat, akik munkabeszüntetés esetén a gyárakban maradnak.

VOLTAK SZTRÁJKOK ÉS

volt két kisebb sit-down sztrájk is az autó alkatrész iparban, de az emberek gyorsan visszatértek a munkába.

Örömmel látja mindenki, hogy az autómunkások szervezete "felélt", fegyelmezettettebb és lehetőleg a sztrájkokat kerülni akarják.

Kiseb-nagyobb sztrájkok voltak szanaszét az országban, különösen azért, mert az új bér és munkaidő törvény hatása alatt itt-ott a munkabéreket vágni próbálták.

Erős agitációt fejtenek ki és nagy eredményeket érnek el a szervezetek a közalkalmazottak közt, akiknek a szervezkedésére nézve a polgárság véleménye megoszlik.

Sokan azt hiszik, hogy szövetségi, állami, megyei és váro-

si alkalmazottak szervezkedését nem kellene megvárni, mert ezek az államhatalom ellen történnek. Viszont látszólag többen vannak, akik úgy hiszik, hogy szervezkedésre joga van minden bérért dolgozó egyének.

A MUNKÁS SZERVEZETEK

érthetőleg és helyesen meg fogják azonnal Oregon új törvényét támadni és az állam legfelső bírósága előtt annak megsemmisítését fogják követelni, mint olyanét, amely az állam alkotmányába ütközik.

Oregonban — mint azt több ször megirtuk ebben a rovatban — a sztrájkot, a picketelést, sőt jóformán a szervezkedést teljesen megbénítja az új törvény, amit haragjában, s tegyük hozzá, jogos haragjában szavazott meg a polgárság, mert a két szervezet egymásközi harcát meguntá.

A harag azonban akkor is rossz tanácsadó, ha jogos az ember haragja és az nem adott jó tanácsot Oregonnak sem, mikor a munkás-szervezetek megsemmisítése mellett nyilatkozott meg a polgárság.

Ha ez a törvény megállna, akkor valamennyi éhbéért dolgozó ipar betétülne Oregon államba és ott olyan gyalázatos viszonyokat teremtené, mint a Déltre tödült szövő ipar néhány déli államban.

KÉT OLYAN UTÁLATOS

botránynak volt a polgárság a mult héten tanuja, amelyek mellett bajos lenne szó nélkül emenni.

Az egyikkel a ma már hírhedt Dies committee elnöke szolgált a nemzetnek, aki a neki nem tetsző kormányhivatalnokokat nap-nap után kipecézteti a bizottság kihallgatásain, ahol felétlenül emberek felesleg nélkül beszélnek.

Elismeri ma'dnem mindenki, hogy a Dies bizottság szereplése botrányos, hogy politikusok ellen hajtó-vadászatokat rendeznek, mégis megdöbbenő volt a mult héten, ahogy Ickes belügyminiszter vitába szállt a bizottság fejével.

Elmondták egymást kölcsönösen eszelőssöknék, igazságtelen, vagy legalább rosszhiszemű politikusoknak és a nemzet igazán nem épült ettől a látványtól.

Kétségtelen, hogy az ország "unfair" Roosevelt liberálisabb, vagy radikálisabb miniszterével szemben, akik ezt joggal vehetik rossz néven, de azért bizonyos dignitást a hivataluk megkiván s arról megelégedtek a mult héten.

A MÁSIK BOTRÁNYT A

"führer" szolgáltatta a nemzetnek, mikor vasárnapi rádió beszédében a németek brutálitását a zsidókat okolta.

Ez a nemzet teljes egyhangúsággal állt az elnök mellé, mikor a német bestialitások ellen kikelt és mindenki olyan értelemben szólalt meg, aki csak valaki ebben a hazában.

Csak Coughlin vallott mást, amit nem is vettek volna talán tőle rossz néven, ha — igazat beszélj volna, mikor véleményét "adatokkal" igazolni próbálta.

Coughlin részéről ez nem lep meg bennünket, mert nazi hajlamait már akkor szová tettük, mikor a NUSJ-t megalapította két éve.

Akkor bejelentette, hogy ő lesz a feje az országos szervezetnek és ő nevezi ki az egyes államok vezéreit, úgy, hogy a tagság azoknak még a nevét sem fogja ismerni, de a — tag-

(Folytatása az 5-ik oldalon)

HETI SZEMLE

(Folytatás a 4-ik oldalról)

ságdjakat a tagoknak kellett volna fizetni.

A szervezkedésnek ez a módja ellenkezik a demokratikus felfogással, mert bizonyos jogokat még a Ku Klux Klan is adott a tagságnak, csak Coughlin követelt éppen olyan feltétlen engedelmséget, mint amilyent Hitler követel magának.

MI TEHÁT NEM HISSZÜK

hogy Coughlin bántani akarta volna a zsidókat — bár tényleg igaz, hogy "adatai" hamisak voltak, ahogy azt a rádió állomás be is vallotta — de igenis valljuk, hogy ez az ember fűhrer-mániában szenved évek óta és az keseríti el, hogy az amerikai nép még nem óhajd egy fűhrert magának.

Ezért nem sikerült neki a NUSJ-t megszervezni, ahogy kívánta, ezért csuszott ki minden befolyás a kezéből s azért van annyira megkeseredve, hogy rádió óráján csak bántani tud, anélkül, hogy konstruktív tanácsot adna a nemzetnek.

Nem elég évről-évre, hétről-hétre az elnök, a kongresszus, a "bankárok" ellen beszélni, tessék egyszer megmondani, hogy miben hibásak és hogy aki kritizál, az milyen tanácsot tudna adni a nemzetnek.

De aki a nemzet közvéleményét igazán irányítani akarja, az tartsa magát a mi demokratikus felfogásunkhoz, ne akarjon felülről uralt szervezetet csinálni, ne mondjon be váltolan adatokat a beszédeiben és mikor az arany-valutát támadja, ne — spekuláljon ezüstben, ahogy azt Fr. Coughlin megtette.

EZ AZ EGY DISSZONÁNS

hang mutatja azonban, hogy minden h'bank, minden fogytékosságunk dacára milyen egyszerű nemzet vagyunk mi, ak'k a fődrész minden sarkából kerültünk ebbe a nemzetbe.

Mert ha többen is akadnának, akik köztünk felekezeti viszályt próbálnának szólni, akkor egyetlen ember rikácsoló hangja nem is lenne feltűnő.

Amerika polgársága nem felejtette el, hogy a pilgrimek óta lakosságunk nagyon nagy része politikai vagy vallási üldözés elől menekült ebbe a hazába, hogy ilyen menekülők hiján ez a kontinens talán ma is üres lenne és "Thanksgiving" napján hitet tettek rá, hogy ez a nemzeti érzés meg is fog maradni.

Nem azzal, hogy Plymouth 300 éves templomába egy zsidó rabbist hívtak meg az ünnepi beszéd megtartására, hanem azzal, hogy minden felekezet, a társadalom minden rétegének a képviselője megszólalt és felszólalt és az üldözöttek megsegítését sürgette.

Ebben a szellemben egységesen ünnepelte a Hálaadás napját a nemzet a múlt héten.

FRANCIAORSZÁG SZOLGÁLTATTA

Európából a legszenzációsabb híreket a múlt héten.

A müncheni vereség után nyomban megirtuk, hogy a borzalmas vereséget éppen olyan demoralizáció fogja követni, mint amikor a harctéren vernek meg egy országot s bejósoltuk, hogy Franciaországban anarchia kezdődik.

Ez a jóslatunk sokkal gyorsabban vált be, mint ahogy azt képzeltük. A kormány szükségrendeletei, amelyek erősen fel emelték a munkások adóját, a melyek megszüntették a 40 óras munkahetét és megszorították a polgár jogokat, darázs-

fészket csináltak az egész országból.

A francia munkásság a csehek elárulását nem nyelte le jó szívve, de mikor látták, hogy az árulás árát nekik kell fizetni, forradalomserű sztrájkok kezdődtek.

Másfélszáz ezer ember sit-down sztrájkja ellen vezényelték ki több helyen a katonaságot a múlt héten és a hétre még kellemetlenebb napokat várnak.

A KORMÁNY NÁCI-RENDSZER

receptje szerint "erős kezekkel" akar a munkássággal elbánni és akik közüzemeknél, vasutak, gáztársaságok, stb. sztrájkolnak, egyszerűen katonai szolgálatra idézik s úgy kényszerítik őket a munkára.

A sit-down sztrájkolókat rendőrséggel és katonasággal verik ki a gyárakból s Daladier hír szerint azzal is fenyegetőzik, hogy a munkások vezéreit — köztük Blum volt miniszterelnököt is — elcsukja.

Lehetséges, hogy ideig-óráig ilyen erőszakos intézkedésekkel célt érnek, de az egyik szélsőséget a másik fogja követni s a radikális munkások a hét végén már egy polgárháború eshetőségeiről nyíltan beszéltek.

Franciaországban bajosan lehet náci uralmat csinálni, bár ehhez Daladier vagy akárki más a gazdag osztály támogatását megkapná.

ILYEN VIHAROK KÖZT

kötötték meg Hitlerrel a "barátsági szerződést" a múlt héten, amelyben a német diktátor elismerte a jelenlegi francia határokat és a háborus eszközök alkalmazásától mindkét részről lemondtak.

De még el sem hangzott az új baráti frigy deklarációja, már összeültek az angol és a francia miniszterelnökök és megbeszélték, hogy repülőgéppel flottájukat hatalmasan fel fogják emelni s hogy Anglia negyedmiliárd hadsereget szervez a közel jövőben. Vagyis az ütsütötti barátságban nem hisznek.

A most már formálissá vált angol-francia szövetség természetesen Hitler ellen fegyverkezik, aki elégedetten nézheti, hogy félelmetes szomszédja nemcsak negyedrangu hatalom lett, de a belső oszlás előtt áll.

EZEK A JELEK AZT MUTATJÁK,

hogy a müncheni egyezés nem vitte az emberiséget közelebb a békéhez, hogy Európa újabb anarchia és újabb háború előtt áll s hogy a "meglepetések" és "válságok" korszaka nem fog elmúlni.

Ha már Franciaországban náci diktatura lesz, akkor kommunista diktatura következik utána és talán mikor Anglia az orosz kommünt izolálni akarja, a vörös mélyet éppen akkor importálta egyenesen a szomszédába.

Daladier is, de egyszer Hitler és Mussolini is megtanulják azt, amit valamikor a híres francia diplomata Talleyrand tanított, hogy a fegyverekkel és szuronyokkal ugyan lehet kormányozni ideig-óráig, de arra a leghatalmasabb diktátor sem tud — leülni. Vagyis hogy szuronyokkal nem lehet nyugalmat tartani egy országban.

HOGY EURÓPA EZT ÉRZI

azt az amerikai dollár értékének katasztrofális emelkedése, vagyis az európai pénzek értékének az esése mutatja.

A töké kétségbeesetten menekül Európából, ami ránk nézve nem nagy szerencse, mert ha

a dollár drágább, akkor nehezebb a portékánkat a külföldnek eladni.

Amíg azonban az Óvilágban béke nem lesz, add'g a helyzet mindig ez marad és hiába vágnák le például még egyszer a dollár aranytartalmát, az európai pénzek leessenének a dollárral és utána.

S nem erősíti meg az európai pénzek értékét az sem, hogy a vagyonbiztonság teljesen elmul, mert a német kormány példáját több is követte és még több kormány akarja követni, hogy az üres kincstárak megtöltésére saját polgáraik vagyonát kobozzák el.

A NÉMET KORMÁNY

teljesen elvesztette a józan-ságát és mióta a zsidó üldözés újabb és bestiálisabban zuhatagait indították a védtelen emberek fejére s mióta a világ utálatát árt a német üzletnek, egyre vadabb klengésekre vemednek, amik nap-nap után újabb meglepetésekkel szolgálnak a világnak.

Nem elégszenek meg azzal, hogy a zsidó németektől mindent elvesznek, hogy a kenyérgeresztet teljesen lehetetlenné tették a számukra, hogy ezer megalázással régen négeket csináltak belőlük, hanem még azt sem enged'k meg, hogy menekülhessenek az országból.

Es kérkedve jelentik ki a világnak, hogy "emberi érzést" bennük nem kell keresni, mert a náci kormány nagyságának a belátás nem állhat az útjába.

AZT A NÁCI TALÁLMAJNYT,

hogy gangster és emberrablók módjára a hatalmukban levő embereket kifosztják, Mussolini is követni óhajta, amit már kezd beje'enteni a világnak.

Megfenyegették a zsidókat, akik igen kevesen vannak Olaszországban és akik fontos államhivatalokat töltöttek be Mussolini alatt is idáig, hogy "ha jól nem viselik magukat" a vagyonukat el fogják kobozni.

Minthogy Olaszországban aki "nem viseli jól magát", azt nagyon gyorsan kivégzik, természetes, hogy ott rosszul viselkedni nem szoktak. De az is természetes, hogy ha Mussolininek pénzre lesz szüksége, a zsidók "magaviseletét" kielégítőnek nem tartja.

Mint fentebb írtuk, a csehek a magyarok birtokait kobozzák el, Lengyelország, amely a fasisztá repedeleket tömegesen adta ki a múlt héten, a szabadkőművesek vagyonát kobozta el, vagyis Hitler iskolát csinált ezen a téren Európában.

Es akik ezeknek a rablásoknak segédkeznek, tapsolnak és a zsákmányban osztognak, azok nem gondolnak rá, hogy holnap — tőlük fognak rabolni, ha egyszer ez a folyamat szabály lesz.

ANGLIÁBAN HEVESEN

ellenzik a németekkel való barátságot és a hozzájuk való közeledést és különösen meg erősödött az ellenzék, mióta a németek a zsidók elleni Szent Bertalan Éjt rendezték s amóta úgy érzik, hogy az Egyesült Államok velük éreznek.

Az Egyesült Államok beavatkozása egyelőre a gyarmat-tárgyalásoknak véget vetett, amikapórá jött Chamberlain kormányának, mert az angol nem zet nehezen nyelt volna el egy újabb megalázzást s így ezt a keserű falatot későbbre halasztják.

Carol román király üres kezekkel tért vissza angliai útjáról, ahol 75 millió dollárt akart

MI ODAÁT MÁR NEM TUDNÁNK ÉLNI

(G. S.) Egészen jóhiszemű és józan egyszerűséggel gondolkozó emberek ajkáról gyakran hallom manapság a meggondolatlan mondatot:

— Ha helyreállana hiánytalanul a Trianonban megcsontított határ, akkor hazamennék végleg és holtom napjáig otthon élnék.

Magam is mondtam már hasonló bolondot. Ha jószérével vagy bármi más módon felszabadulna Erdély repülve mennek oda, ahol a Lapos folyó a Szamosba szakad és a kis földnyelvben meghúzódva egyebet se tennék, csak a kék napeget bámulnám, amíg rám nem szakadna az örökös éjszaka. Eből csak Csikcsatóság kedvéért teszek néha engedményt, mert úgy érzem, hogy az Olt partján heverésze holtig tartó gyönyörűségem lenne abban is, ha örökké csak a gyergyói havasok ködszerű kékségét bámulhatnám.

Ágyban heverésző álmodozásnak mindez nagyon szép, de atyámfiai az Urban, akik velem együtt itt éltek nagy és nyugalmas Amerika földjén, nem jut-e eszükbe soha az, hogy abban a tenger tulsó felén levő izgatottan tulifütyt, minden emberi erőt felőröl légkörben mi nem sokáig tudnánk élni? Nem jut-e eszükbe soha, hogy az a bizonytalansággal teli élet már nem nekünk való?

Hiszen nem szinarany a mi amerikai életünk sem. Tele van a holnapai gondjainak komor bizonytalanságával. — Lesz-e munka holnap? Lezár-e a gyár saját maga, vagy ki-parancsol minket a műhelyből a un'o szava? Birjuk-e a rész-

szerezni az olajmezők fejlesztésére, mert Angliában azt felelték neki, hogy előbb helyezze biztonságba az országát. Azt értették ez alatt, hogy egyezzen meg minden szomszédal, mert amíg jogos magyar és bolgár igények léteznek Románia ellen, addig az befektetésre nem jó hely.

HITLERHEZ SIETETT

hát Carol, ahol esetleg barátságosabb fogadtatásban lesz része, hiszen Hitler a magyar revízióval szívesen ki fogja Romániát és Jugoszláviát fizetni.

Ez az üzlet azonban nem vezet célhoz, mert Németország készpénzzel nem tud és nem akar fizetni és így Romániának is, Délsláviának is meg kell Magyarországgal és Bulgáriával egyezni.

Csehország teljes erkölcsi züllése bekövetkezett a múlt héten, mikor német hadi út számára területet hasítottak ki az ország szívében, ami azt jelenti, hogy Csehország a közele évtizedekben többé nem lesz független.

A SPANYOL FRONTON

lényeges változás nem volt a múlt héten, bár nagy eréllyel folyt az öldöklés s a polgárháború végét senki nem látja.

A lázadók a lojalistákat nem képesek olasz, német és mór segítség dacára megverni, viszont a lojalisták a tél folyamán ki fognak éhezni s így a küzdelem még elkecserehetőbb lesz a jövőben.

Ugyanez a helyzet egyébként a távoli keleti harctéren is, ahol a kínaiak ismét egyre erősebb ellenállást mutatnak, de ahol Japánt természetesen nem tudják megverni s csak abban a tudatban harcolnak, hogy Japán is képtelen Kínát legyőzni és leigázva tartani.

Latin Amerikában csak egy kilengés volt a múlt héten, Bolíviában forradalmat akartak rendezni, de a lázadókat a kormány katonái elfogták és a puccs teljesen összeomlott.

leteket a házra tovább is, vagy hónap végével elveszi azt tőlünk a bank és hajléktalanok maradunk? Birjuk-e a részleteket az automobilra vagy holnap már apostolok lován gyalogunk ismét az utcákon? Jön-e új cipő, ruha akkor, ha az ami van és ami már eléggé kopottas, végleg elszakad?

Nem szinarany a mi amerikai életünk sem. De ha holnap vagy holnapután, vagy esztendő múltán véget ért éjszakai pihenésünk, reggelre kelve, amint kitekintünk az ablakon, a harmadik szomszédban még mindig ott mered a gyár kéménye és ontja a füstöt a házasszonyok bosszúságára. Igen, ott a gyár kéménye és életünknek ez ad biztonságot. Az a füstöt, piszkot ontó gyárkémény, az álmunkat zavaró villamos kocsi szilaj csöngetése, a tejet hordó autó kúrtjének éles szava, ami megvolt tegnap is, meg tegnapelőtt is és ami meg lesz ezután is . . . mind halálig.

Ellenben odaát, a tengeren túl, úgy fekszenek le az emberek, hogy reggelre kelve más a környék képe. A sarga román lobogót felváltotta a három színű és a háromszínű esetleg az, amelynek közepéből svastika vigyorog felénk. Ma talán még magyar nyelven osztottak nekünk igazságot és holnap már üldözött rabzolgák vagyunk, mert egyetlen éjszaka során nem tudtunk egy másik, nekünk idegen nyelvet megtanulni.

Ez az Amerika arra szoktatott bennünket, hogy állandó a jellege. Legfeljebb annyi változás történik benne, hogy ma Rooseveltnek hívják az elnököt, holnap pedig esetleg Landonnak, de egyébként marad minden úgy, ahogy volt ma, meg tegnap és ahogy lesz holt bizonyossággal holnap és holnapután is. Bennünk kiérlelődött a biztonság, hogy más nemzet fiait nem jönnek partjainkra és nem tesznek bennünket szoleáikká. Amint van, azt csak saját választott tisztviselőink, végrehajtóink, bankárjaink, üzleti vállalkozóink veszik el tőlünk és nem idegen nemzetek egyenruháját viselő katonák.

A mi lelki állapotunk erre az üzemmentre van berendezkedve. Apró kis nyugtalanságokra a kenyérkereset kérdése körül. De annál rosszabbra nem.

Ellenben odaát a pokol katalanjának tüze állandóan forrong. A francia azzal az izgalmal fekszik, hogy hajnalhasadásra vajjon nem német bakkancsok ütemes koppanása veri-e fel? És a német reszket az ébredéstől, hogy vajjon nem rohan-e rá ismét fegyveres kézzel az egész világ? Reszket az angol, mert recseg-ropog körülötte a nagy britt birodalom és fázik az orosz, hogy Kína után mire éhes a sarga japán?

Nincs olyan nemzet Európán földjén, amely ne érezne ma úgy, hogy a népvándorlás korabeli időket éli. Azt a korszakot, amikor nem emberek, hanem nemzetek tüntek el a föld határaitól örökre. Nemzetek, a melyeknek híre felől is csak képzett történelem tudósok hallanak.

Azt mondják, hogy a fordulat eljött és most már visszakapunk apránként mindent, amit Trianon elrabolt tőlünk. De ezeknek a várakozásokkal tele és terhes időknék nyomásztó hangulata nincs a mi idegeinkhez szabva. Minket nagy Amerika elkényeztetett, elpuhított és mi abban az odaát égő légkörben elperzselődnénk a gyertya lángjába rohanó éjleli bogár módjára.

A láng, ami most odaát felgyuladt, nem a mi résziinkre teremtett. Szívünknek szép és kedves annak látása, mint a Hortobágyon az éjszakában

LEVELES LÁDA

(Ebben a rovatban ezental körüli fogjuk azokat a leveleket, amelyek olvasóink közérdekű ügyekben írnak a szerkesztőhöz. — Hosszabb leveleket megrövidítve, de soha nem megváltoztatva közlünk. — Névtelenül beérkező levelet nem közlünk, de kívánatra a levélíró nevét elhallgatjuk.)

Csak tessék az angol cikkeket kölni az újságban, mert bizony a lokálban szívesen hallgatják és legálabb néha olyesmiről is beszélnek, ami fontos a bányászoknak. Azt a kis helyet ne sajnálja senki az újságban.
CSÁKY FERENC,
War, W. Va.

Legalább egy angol cikket kérünk lehetőleg minden héten, vagy olyan gyakran, ahogy azt a szerkesztő urunk szükségesnek és hasznosnak látja.
MEZŐ JÁNOS,
Wheeling, W. Va.

Szívbeli üdvözlőm szerkesztő urat, hogy a Magyar Világ nemű kis piszkoz megcsúnt s hogy az Amerikai Magyar Szövetség megmaradt és meg erősödött. Az én drága Szülőföldem visszakért Magyarországhoz és azt épeszű ember síralomháznak nem nevezheti.

IFJ. HADAR BENJAMIN
McKeesport, Pa.

Büszke lehet rá'lapunk és a szerkesztője, hogy a Magyar Világot megfojtottuk de figyelemmel kellene a másik radikális táborra is kiserini. Az I. W. W. most követ el mindent, hogy a Munkás Betegsegélyző Szövetség szétfúrja és a magyar lapok kötelessége lenne, hogy megvédjék. De a naplaponk ehhez is csak

azután szólnak majd, mikor a Bányászlap elvégezte a munkáját.

J. J.
Fairmont, W. Va.

Ha az Amerikai Magyar Szövetség nemcsak nemzeti ügyekkel törődik, hanem úgy, mint eddig, az öreg és segítésre szoruló amerikai magyarok sorsának is utána néz, akkor nem egy, de tíz centet is szívesen adnak a magyarok havonta. Csak szervezők meg minél előbb, mert már tíz éve is késő lett volna.

BAJCZI GÉZA,
Rye, Col.

Nem helyes, hogy annyiféle gyűlötenek a "Magyar a Magyarok" akcióban, mert jobb és szebb lett volna egy helyre küldeni minden pénzt. Ugy látszik, sokan szeretnének ki-tüntetéseket kapni.

FERENCI JÁNOS,
Cleveland, O.

En is azt hiszem, hogy nem kell angol cikk a magyar újságba, aki angolul akar olvasni, az nem járhatja a magyar újságot.

FEKETE JÁNOS,
Cassadara, Pa.

Nem hiszek semmiféle országos szervezkedés s'kerében, mert köztünk mindenki vezér akar lenni. Mindig azt hallom, hogy gyanakszik az amerikai magyarság, mert "a vezérek becsapták." Ez nem igaz, de elég jó kifogásnak arra, hogy aki maga is enlök szeretne lenni, ne csatlakozzék oda, ahol más az elnök. De azért sok sikert kívánok és tagja leszek az Amerikai Magyar Szövetségnek.

GÁLL FERENC,
Eldin, Ill.

BANKOK HARCA AZ NLRB-AL

A National Labor Relation Board kinyújtotta kezét és lecsapott az amerikai bankokra. A Bank of America, amelynek élén a híres olasz származású bankár, As. P. Giannini áll, elbocsátotta az egyik tisztviselőjét, aki erre az NLRB segítségét kérte és a Labor Board el is rendelte, hogy a bank tartozik az elbocsátott embert visszavenni és neki az elbocsátás idejére járó fizetését is teljes egészében kiadni.

A Bank of America nevében annak elnöke, Giannini a bírósághoz fordult a döntéssel szemben és fellebbezését azzal kezdte, hogy az amerikai bankok nem engedhetik meg azt, hogy üzletvezetésükbe a National Labor Relation Board beleavatkozzék.

A nagy bank kimutatja azt, hogy egy pénzintézet alkalmazottait nem válogathatja unio alapon és nem alkalmazhatja velük szemben a szenoritást elvét. Lehet a banktisztviselőknek uniojuk, de ez a unio nem kényszerítheti a bankokat arra, hogy alkalmazottaikat a unio

a messziről csillogó pásztortűz, de amellett nekünk már nincs helyünk. Ott kell maradnunk a füstös, kormos gyárkémények tövében, mert hozzászoktunk a biztonsághoz, amit az amerikai élet nyújt és amelyen kívül idegeink már semmi egyebet elviselni nem tudnak. Romlásnak indult hajdan erős magyar és még csak mólja sincs rá, hogy azon segíteni tudjon.

tagjainak sorából válasszák ki, mert azok kiválasztása a bizalom alapján történik. A szenoritási jogokat se lehet egy bankban szigorúan meghatározni. Vannak emberek, akikből soha nem lesz elsőrendű bankár és ezeket mellőzni kell sőt a bank érdeke az, hogy tőlük sietve szabaduljon.

De még fontosabb jussa az egy banknak, hogy embereit bármikor, minden magyarázat nélkül elbocsáthassa. Bizalmi kérdés ez és amelyik percben a bank vezetőségének bizalma valakiben megrendült, el kell azt bocsátani okvetlenül. Aki ennek utját akarja állítani, az a közérdeket sérti.

Ez a bank álláspontja. Azt hangsúlyozza, hogy a munka törvény egyetlen pillanatig se gondolt arra, hogy a bankokat is beossza a National Labor Relation Board hatásköre alá és a Board önkényesen messze tültepte azt.

A fehér galléros munkások létevérdék fogja érinteni ebben a kérdésben a Supre Court döntése, amely hamarosan várható.

MULATSÁGOK NAPTÁRA

A Verhovay Segély Egylet 482-ik fiókia 1938 december hó 31-én, szombaton a Prenter, W. Va. táncteremben nagy Szilveszteri bált rendez, melyre ezuton is szeretettel meghívja a kis és nagy Coal River-i magyarságot. A zenét Horváth Gyula vezetésére alatt a Karaván cigányzenekar szolgáltatja. — Belépti díj: Férfiaknak 75 cent, nőknek 25 cent.

HALLGASSA MINDEN SZOMBAT D. U. 5 ÓRAKOR

A BLUEFIELD, W. VA.

WHIS Rádió-Állomást

amely ebben az időben Dobos András rendezésében

MAGYAR PROGRAMOT AD

TÁMOGASSA

minden jó magyar ezt a rádió órát, hogy a magyar zene, a magyar szó el ne némuljon a déli szénmezőkön.

Amerikás Jóvér Zsigmond kikötése

IRTA: SZENTIMREI MÁRTHA

(Folytatás)

Érettségi után beiratkozott az egyetemre s buzgón hallgatta az előadásokat, ahonnan mindig néhány megbízható fiú kísérté haza. Azokat minősítette megbízhatóknak, akik nem közeledtek hozzá komoly udvariási szándékkal. Ilyenekből idővel egész testőrséget szervezett magának, mely pompásan bevált egy a tennispályán, mint kirándulásokon s téli mulatságokon. Azokat az orvosnő jelölteket, akik lekötötték magukat egy-egy orvostanhallgatónak, bolondoknak tartotta.

— Nem mondom, hogy soha se megyek férjhez, de addig semmiestre se, míg ki nem próbálom, mennyit érek a pályámon, — így nyilatkozott.

Könnnyen beszél, aki még nem volt szerelmes! Csakhogy nem hiába mondják: "A szerelem sötét verem." Senkise tudja, melyik lépésénél esik bele.

Már második éve hallgatta Ria az egyetemet, amikor a művészek s írók szilveszteri bálján megismerkedett egy századossal. akinek mellett egészen elborították a kitüntetések. Szép arca, pompás alakja volt annak a katonatisztnak s olyan ragyogó neve, mint az egyenruhájá: "Nemes Vasvári Milvius Attila." Mindjárt a mulatság kezdetén szemet vetett a Jóvér Riának nevezett, kék organdi felhőbe burkolt tüneményre. Testőrsége közé furakodott, sőt csakhamar a parancsnokságot is átvette. Folyton Riával táncolt.

— Maga az, akit mostanáig kerestem — sugta fülébe, mikor reggel rásegítette kabátját s közben ajkával megérintette Ria nyakát, amiért mindenki másnak kijárt volna egy csattanós pofon. Neki csak annyit mondott Ria:

— Ne butáskodjon.

— De butáskodom! Sőt hajlandó vagyok elkövetni a legnagyobb butaságot: feleségül fogom venni magát.

— Abba talán nekem is lesz némi feleségül — lehelt erőltlenül Ria.

— Persze! El fogja rebegni az oltárnál a boldogító igent. Más semmi.

Ria lesújtó tekintetét vetett rá, de . . . tekintetük találkozott s bele remegett. Bal-szejtelmekkel telve távozott a bálból: veszedelmes ellenféllel akadt össze, akivel szemben testőrsége tehetetlennek bizonyult — sőt éles nyelve is.

Nemes Vasvári százados szabályszerű ostromba fogott. Tisztelettel Ria szüleinél, akiknek szintén bejelentette komoly szándékát.

— Igen megtisztelő ajánlatára csak azt felelhetem, hogy Riának nincs vagyona, — felelte Jóvérné, midőn előtte tárta fel szívét.

— Én le tudom tenni a kauciót! Anyám özvegy s ezerötszáz holdas birtokát én fogom örökölni. Csak így kell nekem Ria . . . a rajtaváloában.

Jóvér, mint gondos apa, tudakozódott a százados anyagi viszonyai után. Minden úgy volt, amint a kérő elbeszélte. Ősi név . . . vagyon . . . szép ember . . . ugyan még mit kívánhat egy leány . . . különösen ha szerelmes? És hogy Ria lángra lobbant, azt látta. Mégis, előérzet volt-e, vagy mi, hogy így szól Riához:

— Tied a döntés, kislányom, de . . . bármilyen remek ember ez az Attila s bármilyen jómódot tud számodra biztosítani, mégis nagyon szeretném, ha befejeznéd tanulmányaidat.

— Én is . . . de Attila hallani se akar róla — tájékoztatta Ria.

— Hiszen te ügyes vagy, tudod akaratodat érvényesíteni!

— Vele szemben nem — szégyenkezett Ria.

— Talán mégis . . . próbáld meg, angyalom! A jövő mindig bizonytalan. Ezzel világért se akarlak ijesztgetni, hiszen Attila gazdag. De ha valakinek oklevele van a fiókjában, az nem kér enni s szükség esetén mindig van mire támaszkodnia.

— Próbálja meg édesapám, beleegyez-e Attila? — felelte Ria és magában így gondolkodott:

— Ugyan mi szükségem lehetne nekem most már oklevélre? Felesleges minden szülői aggodalmaskodás! Ha özvegyen maradnék, ugyse élném túl s azt se, ha most elhagyna.

Tudta ugyan, hogy nem egy házasság bomlik fel, de mint minden szerelmes lány, azt hitte, hogy őt nem érheti csatlódás.

Jóvér beszélt leendő vejével, aki bár udvariasan, de fölényesen hátrította el magától a várakozás gondolatát.

— Kérlek alássan, ne légy művész létedre olyan régimódi gondolkodású! A hosszú mátkaságok ideje lejárt, mint a fiákkereké, meg a konflisoké. A huszadik században motorokkal robagunk, a gyorsaság a fő. Részemről gyorsasági rekorddal öhajtanám elérni boldogságomat.

— Arra a darab életre is gondolkunk kell, ami a boldogság élérése után következik.

— Háborura gondolsz? Ha elesnék, se marad özvegyem kenyér nélkül.

— A mindennapi élet is háboru, előre nem látható fordulatokkal. Én, mint apa, nagyon szeretném, ha nem veszne kárba az a sok tanulás és ha nem is szorul kenyérkeresetre Ria, disziténé a doktori cím.

— Szépségénél semmiféle cím és rang se diszítetheti jobban! Beszéljünk másról, tüzzük ki az esküvő napját, minél előbb!

Jóvérné már csak a kelengye miatt kért haladékat, de pórul járt.

— Az a semmiség csak nem ok a várakozásra? Varrónók, himzónók nyugodtan dolgozhatnak, míg mi hosszú nászutra megyünk. Ugy-e Ria?

Ria hallgatott. Olyan volt a pergő nyelvé, merész modoru lány, mintha kicserélték volna, úgy érezte, tüzes forgószél ragadja magával, mellyel szemben tehetetlen. A szülők kénytelen, kelletlen megadták magukat. Lelkük mélyén nem voltak elragadtatva Ria nagy szerencsének látszó házasságától, amin maguk is csodálkoztak.

— Valljuk be, bizonyosan bennünk van a hiba — mondta Jóvérné szomorú mosollyal. Minél tovább magunknál szeretnénk tartani lányunkat.

Ria esküvője fényes külsőségek közt ment végbe. A budavári koronázó templom díszes napszénpelel teit meg. Magasrangú katonatisztek csillogó egyenruhái közé hírneves művészek és írók frakkjai vegyültek. Ott volt Jóvér nagypapa is, finom posztóból készült zsinóros magyar ruhában s majd elnyelte szemével a szépséges menyasszonyt, akinek hosszú uszályát két aranyos kis fiu vitte az új rokonságból . . . miért is nem láthatja szegény nagynyja! Zsiga, a zsupori nem volt jelen, de még egy pengő áru nászajándékot se küldött, gyalázat, mikor egészen idegenek értékék ajándékai egy egész szobát töltöttek meg.

— Ne küldjön Béla se az én lányom lakodalmára! — röhögött Zsiga, mikor apja szemére lobbantotta, hogy rossz testvér. — Másét nem kívánom, magamét nem adom! Apám is jobban tenné, ha nem hordana a tengerbe vizet! Ha olyan gazdag emberhez megy férjhez az unokája, a maga ajándékára igazán nincsen rászorulva.

Esküvő után az új pár Velencébe utazott, majd bejárták egész Olaszországot. Néhány hetet Deanvilleben, a francia fürdőhelyen töltöttek, majd Párisba mentek szórakozni, ahol Vasvári megismertette fiatal feleségével mindazt, amit "éjszakai élet" elnevezésben foglalnak össze. Ria

méltányolta a fényűzést s tudott mulatni. Spanyolországot is bejárták. Eltelt három hónap, mire hazavetődtek Budapestre.

Jóvérek izgatottan várták leányukat s oda voltak örömlükben, midőn látták, hogy kivirult s még szebb, mint lánykorában.

— Nagyon boldog vagyok . . . nincs az én Attilámnál külön férfi a világon! — mondta Ria négy szemközt szüleinek.

Budapestről aztán Vasvárinéhoz, Attila anyjához utaztak s az ősi kastélyból látogatták sorra a megyebeli rokonságot. Gőgös volt köztük a legszegényebb is. Tárt karokkal, hizelegve fogadták Riát, de háta mögött kifogásolták paraszti származását a nők. A férfiak, a legöregebbek is, csetentettek nyelvükkel.

— Cccc! Szerencsés fickó ez az Attila! Csak megbecsülné ezt a remek asszonykát.

Mert hát ökelmet nem olyan fából faragták, hogy egy nő sokáig elég legyen neki. Szébbnél szebb szeretői közül egy se dicsekedhetett a hűségével néhány hónapnál tovább.

— Okos asszony szemet huny — vélekedett egy idős bölc, ki maga is csapodár volt világeletében, két asszonyt temetett el s harmadszor is megházasodott.

— A mai nők nyitott szemmel járnak! — mondta egy másik rokon, akinek leánya válófelben volt az urától.

Amikor Attila szabadsága lejárt, a fiatal pár visszatért Budapestre, ahol a Bajza utca egyik villájában várta őket állandó szép otthonuk. Ria mindenben ügyes volt, gyorsan beletalálta magát háziasz-szonyi szerepébe s férje barátai nem győzték magasztalni. Férjének kedves aranyos mulató pajtása lett, bár a házönkivüli szórakozás nem volt éppen életszükséglet számára. Éppen olyan élvezettel aludta volna ki magát, mint ahogy kivilágos virradatig táncolt.

Zavartalan boldogságban telt el két esztendő s Riának minden kilátása meg volt rá, hogy öregségére altábornagyné — kegyelmes asszony lesz. Apja tréfából már előlegezte neki ezt a címet . . . pedig Isten tudta csak, mennyire nem lehetett tréfas kedvében! Időről-időre heves gyomor-fájdalmi voltak, bár mindig mértékletes volt ételben, italban, dohányzásban is. Kezdetben úgy akarta felesége kigyógyítani, hogy csupán könnyű ételekkel tartotta, mert Jóvér sokáig huzódzott az orvosi kezeléstől.

— Az ember ne tulajdonítson minden

változásának tulságos fontosságot! — szokta mondani!

Felesége a békesség kedvéért mindent ráhagyott s csak akkor erőltette szeliden, hogy vesse alá magát alapos vizsgálatnak, mikor szembetűnően fogyott. A bajmegá-lapítás pedig igen lesújtó volt: gyomorfe-kély. Hosszu, fájdalmas betegség, melyből nem mindenki gyógyul ki. Jóvér türelme-sen viselte s bizakodónak mutatta magát övéi előtt. Ria nem hanyagolta el addig se szüleit, gyakran betoppant hozzájuk, ha sok időt nem is szentelhetett nekik, férje életmódja miatt. Mikor Attila megtudta, mi baja van apósának, gyöngéden megölelte Riát.

— Roppant sajnálom! Kicsikém, most majd kevesebbet züllünk, inkább töltés több időt szüleidnél.

Ria ezért még jobban szerette, mert lám, milyen jólelkű, bár sokszor kiütközik belőle a nyers katona. Nemes és jó — csak éppen ellenkezést nem tűr.

Ria tehát engedelmével mind több időt töltött apja mellett s nem kellett félnie, hogy otthonában savanyu arc fogadja. Sőt, Attila még kedvesebb volt, mint azelőtt, elmondta, hol s merre járt nélküle, anélkül, hogy kérdezte volna. Vagy el is ment Riáért, ha egész délutánt töltött otthon s e-méselte a legujabb adomákat apósának. Szinte ellette felesége gondolatait.

— A karácsonyestét is otthon töltetted, cicuskám — mondta. — Én majd egyedül utazom anyámhoz. Ezt a kis áldozatot meg kell hoznunk érettkük, akik talán már nem sokáig lesznek velünk. Előttünk még hosszú élet áll emberi számítás szerint.

Némán és hosszan összeölelkeztek.

Karácsonyeste tehát a szülői házban gyulladtak ki megint a gyertyácskák Ria számára mint gyermekkorában. Tapolt és lelkendezett, mint egykor — hogy örömet szerezzen szüleinek. Színészkedett! A szülői ház most szűknek tetszett saját otthonához mérten s bár a karácsonyfa alatt ott voltak férje remek ajándékai, bunda, gyémántos hajdisz, stb — nem pótolhatták őt magát. Elképzelte, mint néz ki a kastély ablakán a havas éjszakába s feleségére gondol, mialatt égnék a színes gyertyák az óriási karácsonyfán, mely alatt ajándékokat halmozott fel az anya. A méltóságteljes, parancsoló nézésű anya, aki valószínűleg örül, hogy ismét egyedül lehet fiával.

(Folytatjuk.)

MAGYARORSZÁG

Irja: FAY FISHER ANDOR az Associated Hungarian Weeklies budapesti szerkesztője

Címe: Budapest — Hotel Metropole

ÜZENET A TENGERTULRA

Üzenetet küldök messze magyarok innen, hol a Duna kéken kanyarog. Tengereken tulra nyujtok én kezét, gyenge szóm a szélvész szárnyán érkezett. Hallik-e a bányák mélyén ez a szó? Elér-e hozzátok szélvész-hirhozó? Dombok oldalán fent, völgyekben alant fületekbe csendül vajjon ez a hang? Autótülkölés és csákánycsattogás, bugó motorzajlás más hang, jaj de más . . . Jaj, de más a hangom, fáradt, téveteget S mégis benne szól a szülőföldetek! Szív üzen a szívnek. Lélek lélekig. Elmondja tinéktek: mi az élet itt. Harc, mint harc tiétek. Gond is van, nyomor. Néhol csillogó fény, néhol éj, komor. Néha virradóra rózsaállik az ég,

néha oszthatatlan, végtelen sötét. Mit meséljek nektek? Mit hitesselek? Nem fél az az árnytól, aki fényt szeret. Nem vagyunk mennyország. Nem vagyunk pokol.

De a földön köztünk Isten bujdokol.

Nép vagyunk. Magyar nép. Furcsa. Büszke. Vad. Amely belepustul, hogyha nem szabad. Színünk száz káprázat. Szavunk szópata, gyöngyös, vig ütemben, édes, olvatag. Mámoros zenénkben tűz és vér lobog: ezerévig voltunk s leszünk magyarok. Gazdagabb lehet más, lehet gögösebb, mi magunkban hordunk hősi ősokeket s jobban szelt kenyérrel, igazabb joggal indulunk előre ujjab utakon. Többet a magyarnak, több erőt, hitet, több békét, nyugalmat! Így lesz. Értitek? Többet az örömből, több meleg napot, feltárunk most minden elzárt ablakot! Bogárhátú házak, szép kővér mezők ne lánssanak többé soha, éhezot. Így lesz. El ne marjon, messze magyarom, rút hazugság töltünk s gyilkos rágalom. Add a kezéd nekem, nagy Amerika véres verejtéki, hü magyar fia. Száz ezer kz hídján jussom el hitem: meg nem aláz magyart többé senkisé. Messze magyarok! Most minden magyarért szóljon szavunk, ha szom hűzőtök elért. Ez az idő nagy, szent fogadásra int: magyarnak maradunk mindörökké mind! Új hazátok munkás sok százazere gondolatok mindig hűséggel ide, nyelvetekben éljen a mi szép szavunk s gyertek néha vissza . . . gyertek, gyertek vissza . . . messze magyar testvér, várunk és hívunk!

BÉKÉS ISTVÁN.

NEM UGY VAN MÁR, MINT VOLT RÉGEN

Kemény koponyájukon összebekeveredett már a haj és rövidre vágott bajszuk is dere-sedik. A szalonnak csufolt amerikai korcsmában üldögélnek; fél pohár bor előttük, kezükben ujság, angol ujság, mert apránként odajutott az amerikai öreg magyar, hogy már olyat is olvas. Kissé lassan böngészi, nem is érti meg tökéletesen, de annyit kibőgégz belőle, hogy a kutya cseh most se enged, csüri-csavari a dolgokat, oda kell ütni annak alaposan.

Ugy látszik, hogy ütnek is már nemsokára. Legalább így véli Asztalos András, bodrog-közi származású, öreg amerikai, mert mondja is vele szemben ülő komájának, Kiss Gábornak, aki viszont a szabolcsi Vencsellő községbe való ember:

— Azt mondja az ujság, hogy odahaza mozgósították. Viszik már a legények elejét, de még a hitványát is, mert ilyenkor nem válogatnak.

Kiss Gábor helybenhagyja a szót:

— Nem! Nem válogatnak! De nem is lehet, mert sokan vannak azok a rühes csehek. Többen, mint mi.

Többet azután nem szólnak jó darabig, csak a füsttől kékes levegőbe bámulnak mindketten, mintha azzal tanakodnának, hogy mit csinálhat ilyenkor nagy Amerikában a jóra-váló magyar ember? A kovály-gó, sötétebb sarkokba meredő szemek mintha nem is látná-

nak kifelé, csak befelé, olyasformán, mint a régi világbeli próféták szoktak, akik az igazságot önmagukban találták meg és észre se vették, hogy körülöttük mi történik.

Bodrogközi Asztalos András esze valahol messze járhat, mert nem is tudja, hogy közben halkan dudorászni kezd. Valami olyasformát:

— Ha megegyeszer azt üze-ni . . .

Kiss Gábor se tudja, hogy megcsapta-megkapta a nóta, csak úgy öntudatlanul, alig hallhatólag mormolja elnyujtott, csendes hangon:

— Mindnyájunknak el kell menni . . .

Amint hörpintettek volna a poharakból valamelyest, Asztalos András kezdi a szót:

— Tizennégyben is így volt. Akkor is hívták a legénységet. Indultam is nyomban Bethle-

hemből New Yorkba a konzulhoz, hogy ehol vagyok, nem bujтам el, megyek a hajóval . . .

Kiss Gábor rábólint:

— Ugy volt. Ott találkoztam veled először.

Hallgattak egy darabig hosszsan, nagyon elkomolyodott arccal, majd megint csak Asztalos András kezdte:

— Ha akkor mentünk, hát megyünk most is, mert az a regula, hogy ha baj van, akkor ott kell lenni.

Kiss Gábor rávágja:

— Megyünk! De közben — sokat dolgozott a bánya mélyén, többnyire vízben állva, — végig-hasít a községny bal lábászárán. Felszisszen kinjában, mint ha felébredne, ugy, néz körül és halkan suttogja:

— Huszonöt éve volt . . .

Amire Asztalos Andrásnak is eszébe jut sok mindenféle, de legfőként az, hogy negyedszázaddal lett öregebb a magyar és keserűen mondja:

— Nem ugy van már, mint volt régen . . .

Nem ugy bizony! Menne ma is az amerikai magyar, ha meg szóial otthon a harci trombita, menne készséggel, a lélekből nem hiányzik az erő, csak éppen a test felett járt el az idő és sorozott bennünket azok közé, akikről csufondáron szomondja a nóta:

— Maradt otthon egy, két, három . . .

Hej, haj be kár, hogy nekünk már befellegett.

Digestible as milk itself

... this cheese food with the deliciously mild Cheddar flavor

Let the family have this nutritious cheese food often . . . in sandwiches, in casserole dishes, and, melted, as a smooth sauce for eggs or sea food.

MAGYAR "CINE-MINTYE"

Hitlerék most fenn vannak, egész Kelet Európát uralják.

Magyarország ki van szolgáltatva gazdaságilag a német birodalomnak, s természetes, hogy nem lehet rossz viszonyban a hatalmas szomszédal.

De Magyarországnak mélyseges sérelmei vannak, amit elfeledni a magyarok nem fognak.

JOGI TANÁCS

az ügy teljes méretű jogi megvilágítása, harminc évi ügyvédi gyakorlat. — Küldjön be két dollárt

P. O. Box 667

CHARLESTON, W. VA.

10 FONT ÉRETT

leveles pipadobány és pipa \$1.0. Fizessen a dohányért és a postaköltséget, mikor megkapja.

HICKORY RIDGE FARMS
FULTON, KY. Dept. M-3.

NEM KELL BUSULNI

Lehetséges, hogy mire e sorok napvilágot látnak, a ruthének ősi földjét hozzácsatolják Magyarországhoz, ahogy azt a lakosság szinte egyhangulag kívánja.

Lehetséges azonban, hogy a nagynémet tervek és álmok a ruthének jogos kívánságát elgáncsolják, s EGYELŐRE a 20 éve elnyomatásban élő nép tovább is megmarad Csehszlovákiában.

Ebben az esetben sem kell a magyaroknak busulni.

Csak rá kell nézni a térképre és tisztán látjuk, hogy Csehszlovákiának ezt a természetellenes nyulványát le kell operálni, különben úgy jár vele mint a Gila Monster, amelynek a farka törékeny. Egy kis szél megrázza a csonka országot, és a ruthén föld letörik róla magától.

Az erdős hegyek közé szorított lakosság képtelen a buza-termő magyar föld nélkül megélni. A városait elveszítette,

azok Magyarországhoz tartoznak.

Munkát máshol, mint a magyarországi városokban, nem tudnak találni.

Az utolsó husz évben állandó kálvária-járás volt a ruthének sorsa, de ezentul egyenesen koplalni fognak, ha nem engedik őket ki a szűkre szabott cseh börtönből.

Je'lenleg a ruthéneket a német diktatura tartja Csehszlovákiában két célból.

Az első cél az, hogy az uezsoki szoros birtokában biztos utja legyen a német hadseregnek Ukrajna felé vezető hódító útjában; mert a názivá lett Csehszlovákia testét-lelkét eladta a németnek, az ő kezükben a Kárpátokat a németek uralják.

A másik cél az, hogy oda álljanak a közös lengyel-magyar határ útjába, mert ez a határ-közösség erősen korlátozta a Duna államokban a németek uralmát.

Ha közös határa lesz Lengyelországnak és Magyarországnak, akkor sokkal gyorsabban, könnyebben és biztonságban kialakul az a nagy lengyel-román-magyar-serb és talán bulgár közösség, amely ugyan nem lesz semmiképpen ellensége a német birodalomnak, de amely a német tulkapásokkal szemben ezeket az államokat megvédi.

Ha ilyen népközösséget nem létesítenek, akkor a fennnevezett államok teljesen ki lesznek szolgáltatva a németek kényének-kedvének.

Akkor akármelyik országot akármikor meg tudja "büntetni", amikor akarja, s bevásárlásait az általa diktált áron a többi államokban eszközözi.

Magyarország is, Szerbia is megtanulták, hogy a németek az erejükkel visszaélnak olyankor is, mikor barátokkal tárgyalnak. Kihasznlják, kiuzsorázzák a kis államokat, hiszen tudvalevő, hogy a gazdasági kapcsolatok Magyarországnak és a német birodalom közt nem kellemesek je'lenleg. Az áratokat Németország írja elő, pénzzel nem hajlandó fizetni, és olyan árut akar rávárni a magyar nemzetre, amire a szülőföldünknek nincsen szüksége.

Ugyanez a helyzet áll fenn Jugoszláviával, s ugyanez lesz a helyzete minden kis államnak, amíg valami "juni-félét" nem csinálnak maguk közt. És ezt a következő néhány év feltétlenül elhozza.

Elhozná akkor is, ha a magyar-lengyel határközösség terve megdőlne, de gyorsabban elhozná és erősebb lenne a szövetség, ha a közös határ meg lenne.

Ez az érdeke a megnevezett államokon kívül minden európai nagyhatalomnak, ez az érdeke Olaszországnak, amely félelemmel nézi a németek növekvő erejét és amely a szoros barátság dacára szeretné korlátozni a német birodalom erejét a határát.

Nem véletlenül és nem a magyarok iránti szerelemből, hanem a németek iránti félelemből támogatta és támogatja titokban ma is Mussolini a lengyel-magyar határközösség eszméjét.

Károly román királyt nem azért hívták Londonba, hogy vele akár az időjárásról beszéljenek, akár Lupescu asszony szép szemeit tárgyalják.

A német diplomácia megnyert mindent Münchenben, de azaz hatalmának tetőfokát is elérte.

Ott részben mellette volt az igazság, részben támogatta azt Mussolini s a nyugati hatalmak be voltak ijedve és meg voltak bénulva.

Azóta azt látjuk, hogy a nyugati hatalmak kezdenek magukhoz térni, mert a legrosszabbban, a vereség lenyelésé

MEDDIG TERJED
A SZABADSÁG?

Szenátor Vandenberg, akit republikánus elnökjelölt gyanánt emlegetnek, kérdezi a közvéleménytől egy rádió beszédben, hogy meddig terjed a szabadság?

Kérdezi ezt az ülő sztrájkokkal kapcsolatban azzan a gondolattal, hogy az ülő sztrájkokat a jövő év elején a Wagner munkatörvény módosításával örökre lehetetlenné akarja tenni.

A szenátor a maga gondolatát ekként magyarázza:

— Az a polgári jog, hogy a köztulajdonban levő parkokat szabadon használhatjuk, még nem ad jogot nekünk arra, hogy a parkban levő fákat is levághassuk.

Ezzel a példabeszéddel a szenátor azt akarja megvilágítani, hogy bár a munkásságnak az a joga, hogy helyzetének javítása érdekében sztrájkoljon, még van ugyan, de ez még nem jelenti azt, hogy egyben el is veheti a termelési eszközöket, azaz levághatja a termelés fát.

Ez a gondolatmenet fog megnyilvánulni abban a vitában, már tudunk, hogy Mussolini kezd a maga kezére dolgozni.

Ez a sok oldalról jövő diplomáciai nyomás mind a magyarok érdekében fog a jövőben dolgozni, ami maga is elég lenne hozzá, hogy újabb határkiigazítással a ruthéneket visszaadják Magyarországnak.

De ezenkívül és ezen felül ismételt utalunk kell a térképre, az adott helyzetre, mely a logika vas-következettségével a Kárpátokat azt a részét a magyaroknak juttatja.

Pillanatnyilag, hetekig-hónapokig, talán egy-két évig a német akarat mesterségesen ott tarthatja azt a sovány föld-sávot Csehszlovákiában, de a németek is, mi is megtanulhatuk már, hogy a mesterséges, természet-ellenes országcsinálásnak nincs soha jó vége.

A csehek ostobák, mert ha a testükről ma minden üszkös rész levágnak, talán egészséges állam-életet élhetnek, még akkor is, ha a saját akaratukból német vazallusoknak szerződtek.

Ha az operáció nem lesz teljes, nyugalom soha nem lesz az országban és a keserves operáció megismétlődik időnként. Rákbelegekről tudjuk, hogy milyen fontos az idejében való első operáció, amely a rák határait eltávolítja és azt teljesen kivágja.

Ha az operáció nem teljes, akkor újra meg újra szükséges vagdálni, amíg a beteg elpusztul.

Ez lesz a sorsa Csehszlovákiának, ha MOST nem mond le önként a ruthénekről, akik nem érzik jól magukat Csehszlovákiában és nem is hajlandók ott maradni.

Ezen a dologon tehát nem kell a magyaroknak busulni.

És ha a revíziós propaganda nagy lendülettel megindul, helyes lesz minden magyar erőfeszítésre és a Bánátra koncentrálni, mert északmagyarország visszahull magától Magyarországra ölébe.

amely az új szövetségi törvényhozási ülészekben a munkatörvény lényeges módosítását fogja követelni. Valószínűnek látszik, hogy az ülősztrájkok törvénytelen voltát ki fogják mondani azon az alapon, hogy Amerika még nem jutott oda, hogy a magán vagyon sérthetetlen voltát vitatni lehessen és éppen ez az, amit az ülő sztrájkok során tesznek.

Megmarad-e a harc ilyen elvi fontosságú kérdések körül, azt ma még nem lehet tudni. Lesznek tulzók, akik ennél sokkal tovább akarnak majd menni és ennek megérzése sejteti előre azt, hogy viták ugyan lesznek, de az új törvényhozástól éppen e viták miatt nem lehet majd lényeges döntéseket várni. Függetlenül fog végül maradni az egész munkakérdés, mint minden egyéb más, mert a törvényhozás képtelen lesz arra, hogy határozzon.

EGY KANSASI
VEZÉRCIKKRŐL

Az amerikai nagy Alföld régi híres városának, Dodge Citynek egyik lapja jutott kezünkbe. Erről a városról sokat olvashattak az amerikai magyarok a "Chisholm Trail" felől szóló tanulmányban, mert a régi időkben ez volt a határváros, amelyen keresztül a vadok marhát, meg a bölénybort szállították a Keletre. Ma már régi nevezettségét elvesztette ugyan, de jelentős város, amelyben a régi erkölcsek emlékei még ma is élnek és ez ad érdekességet annak a cikknek, amelyet a város lapjainak hasábjain olvastunk és amely a következőket mondja:

— A régi időkben az amerikai határon, nálunk, temető volt, mikor valaki fegyvert rántott elő, de nem akarta azt használni.

Ez jut eszébe a távol Kansas embereinek akkor, amikor mai diplomáciáinkat látja és megítéli. A lap szerint külügyminiszterünk, Hull, nem jár helyes uton akkor, amikor szigorú hangú jegyzéket intéz hol Japánhoz, hol Németországhoz, hol Mexicóhoz, de eszébe sincs, hogy fenyegető mozdulatait fegyvereink használatával támassza alá.

A nagy amerikai Alföld és a távol nyugati államok lakói — a kansasi lap szerint — úgy látják, hogy hamarosan nagy megaláztatásokat fogunk szenvedni, mert mindig harciasan beszélünk, csörtetjük a kardot, arra hivatkozunk, hogy a világ legelső és legerősebb nemzete vagyunk, akik soha háborút nem vesztettünk, de aljában véve csak dicsekszünk. Ennek azután az lesz a következménye, hogy valamelyik szigorúan megrovott nemzet megújja a dolgot és azt mondja:

— Hát lássuk, hogy ki a legény a csárdában?

És abban a pillanatban kiderül majd, hogy mi csak ugyan békeszerető nemzet vagyunk és eszünk ágában sincs, hogy háboruba bocsátkozzunk.

Ha tehát így van, akkor szerényebb és józanabb hangot kell használnunk a diplomáciában.

MINDIG
Bizalommal Fordulhat
AZ AMERIKAI MAGYAR
REFORMATUS EGYESULET
WASHINGTON, D. C.
BÁNYAVIDÉKI
OSZTÁLYAIHOZ
ha tökéletes biztonságu életbiztosítást akar magának vagy családjá tagjainak. Beállás 1-től 60 éves korig. A rendes biztosítás mellé baleset és 45 éves korig betegségit biztosítás is szereshető.

Kerületi szervező:
TUSAI B. MIHÁLY
105 Maple Avenue
Morgantown, W. Va.

POCAHONTAS, VA.
Megbízottunk:
KOVÁCS PÁL
Box 301

RED JACKET, W. VA.
Megbízottunk:
MOSOLYÓ ISTVÁN
Box 113

MORGANTOWN, W. VA.
Megbízottunk:
CSERNOK MIKLÓS
Box 264
Purslove, W. Va.

DOBRA, W. VA.
Megbízottunk:
VEZSPRÉMI GÉZA
Box 32
Monaville, W. Va.

THORPE, W. VA.
Megbízottunk:
RADNÓCZY JÓZSEF
Box 253

LYNCH, KY.
Megbízottunk:
BARTHA GÁBOR
Box 784

CAPELS, W. VA.
Megbízottunk:
BUCKMAN SÁNDOR
Box 25

FARMINGTON, W. VA.
Megbízottunk:
BÁLINT LAJOS
Box 561

BARRACKVILLE, W. VA.
Megbízottunk:
BENDZÁK KÁROLY
Box 218

LOGAN, W. VA.
Megbízottunk:
VEZSPRÉMI GÉZA
Box 32
Monaville, W. Va.

RIVESVILLE, W. VA.
Megbízottunk:
MOLNÁR JÓZSEF
Box 182

HELEN, W. VA.
Megbízottunk:
HAJNAL JÓZSEF
Box 82
Skeltton, W. Va.

BOOTH, W. VA.
Megbízottunk:
SÁRKÓZI IMRÉNÉ
Box 84

IDA MAY, W. VA.
Megbízottunk:
BOROS LAJOS
P. O.

WEIRTON, W. VA.
Megbízottunk:
REHÓ ZSIGMOND
Box 215

TRIADPHIA, W. VA.
Megbízottunk:
TARR ANTAL
P. O.

CHATTAROY, W. VA.
Megbízottunk:
KOCSEI GYÖRGY
P. O.

DUNBAR, W. VA.
Megbízottunk:
GECSEY JÁNOS
P. O.

CLARKSBURG, W. VA.
Megbízottunk:
VAJDA SÁNDOR
Box 131
Summit Park

SABRATON, W. VA.
Megbízottunk:
OROSZ ANDRÁS
Box 92

VALASSZA KI
melyik osztály van legközelebb az ön lakóhelyéhez a lépjen érintkezésbe felvétele felől a katalozban feltüntetett ügykezelőnkkel, aki szívesen ad felvilágosítást.

The Hungarian
Reformed Federation
Of America

'Vár egy gyönyörű szép ország'

Utazzék boldog Magyarországra, az
újja-születő Magyarországra a
Magyar Bányászlap költségén

HÁROM HAJÓJEGYET ADUNK AZ
ÚJ ELŐFIZETÉSI VERSENYBEN

Testvérek, Magyarországra, boldog országba,
a feltámadó Szülőhazába látogassunk el

Hogy ezt megtehesse akárki, a Magyar Bányászlap új előfizetési versenyt nyit ezzel a lapszámmal és annak a három testvérnek, aki a verseny ideje alatt a legtöbb új előfizetőt szerzi lapunknak, New Yorktól Budapestre és Budapestről New Yorkba szóló jegyet ad a North German Lloyd legnagyobb hajóúriására.

VERSENY VÉGE 1939 MÁRCIUS 31-ÉN ESTE 7 ÓRAKOR.

VE SZÁMIT MINDEN BEKÜLDÖTT ÚJ ELŐFIZETÉS. — **A**

VERSENY VÉGE 1939 JANUÁR HÓ 31-ÉN ESTE 7 ÓRAKOR.

Ne felejtse el, hogy ha megnyeri az egyik nagy díjat — amelynek 250 dollár az értéke — és bármilyen okból nem tudna, vagy nem akarna elutazni, a hajójegyet másnak adhatja, ajándékba, vagy pénzért s másit küldhet maga helyett.

A VERSENY NYERTESEI 1939 JULIUS ELSŐ FELÉBEN INDULNAK ÉS 2 ÉVEN BELÜL BÁRMIKOR VISSZAJÖHETNEK.

MINDENKI PÁLYÁZHAT

akár előfizetője lapunknak, akár most fizet elő az újságra, mikor belép a versenybe. Aká pályázni akar, az egyszerűen tudassa velünk, hogy belép a versenybe, hogy előfizetési gyűjtőívet és nyugtakönyvet küldhessünk a számára.

A VERSENY SZABÁLYAI:

- Mindenki részt vehet a pályázatban, aki előfizetője, vagy előfizet most lapunkra, kivéve a Magyar Bányászlap alkalmazottait.
- A versenyben részt vevő pályázók a beküldött ÚJ előfizetésekért pontszámokat kapnak és az a három versenyző nyer, akik a legtöbb pontot kapják a versenyben.
- Egy évre szóló ÚJ előfizetés egy pontot számít. Fél évre szóló előfizetés fél pontot, negyedévre szóló új előfizetés negyed pontot számít. Két évre kifizetett előfizetés két pontot számít. Természetesen CSAK ÚJ előfizetés számít a versenyben. Akinek most jár le lapunk, annak megújítása nem számít. De új előfizető természetesen az is, akinek már régebben járt a Magyar Bányászlap, de jelenleg nem jár.
- Mindenki megkérdheti rokonait, barátait, ismerőseit, hogy segítsenek neki a versenyben, sőt el is várjuk minden jóakaratu embertől, hogy a versenyzőket segíti.
- A verseny határideje 1939 MÁRCIUS 31-ÉN ESTE 7 ÓRA. Ebben az időben közjegyző rendelkezésére bocsátjuk a versenyekre vonatkozó levelezést, könyvelést, aki aztán megállapítja a pontszámokat és a nyertesek nevét.
- Mint hogy az a három versenyző kap hajójegyet, akik a legtöbb pontszámot nyerik meg, megtörténhetik, hogy a harmadik és negyedik helyen levő versenyzők egyformán állnak, illetve, hogy az első és második után két egyforma pontszámú versenyző lesz. Ez esetben a postatörvények értelmében mindkét harmadik helyen álló versenyző megkapja a hajójegyet, vagyis ez esetben négyen nyerni.
- Ha a nyertesek közül valaki nem jöhetne az Óhazába, a jegyét átadhatja másnak, akár ajándékba, akár pénzért, tetszése szerint. Csak azt kötik ki, hogy aki a jegyét másnak adja át, az illető, aki átvette, szintén előfizetője legyen lapunknak.
- A jegy két évig érvényes, a nyertesek tehát akkor jöhetnek vissza, a North German Lloyd legnagyobb hajóján, mikor akarnak.
- Akik részt akarnak venni a versenyben, jelentkezzenek azonnal s hetenként küldjék be az előfizetők pontos címét, hogy a lapot minden új előfizetőnek késedelem nélkül megindíthassuk.
- A nyerteseket március 31-én este tábiratban értesítjük, hogy a díjat megnyerték.

KARÁCSONYI PÉNZKÜLDÉS
POSTÁN és SÜRGÖNYILEG

PENGÓ, LEI, DINAR KIFIZETÉSEK
A HIVATALOS ARFOLYAMON ALUL

A visszacsatolt volt cseh részekbe
mi felelősség mellett utalunk pénzt

PAN AMERICAN TRUST COMPANY
HARBOR STATE BRANCH

Alapította
KISS EMIL

45 FOURTH AVENUE, at 9th STREET, NEW YORK

Member Federal Deposit Insurance Corporation

GONDOLJON MAGYARORSZÁGI ROKONAIRA

Kedves karácsonyi ajándékot küldhet nekik 25 centért, amit örömmel fogadnak -

Ha most beküldi a rendelt, karácsonyra megkapják Ohazai rokonai a naptárunkat s bár Önnek az csak 25 centjébe kerül, egy kedves napot szerez mindenkinél az ajándékkal.

A Magyar Bányászlap az előfizetők kérésére honosította meg azt a szokást, hogy minden előfizetőnek annyi naptárt bocsájt rendelkezésére, amennyi szükséges, mert így lehetővé tesszük, hogy olvasóink olcsó de kedves karácsonyi ajándékkal kedveskedhessenek szeretteiknek.

Akar az Oházában, akár Amerikában lakó rokonait, barátait, ismerőseit akarja tehát megajándékozni karácsonyra, rendeljen neki egy naptárt. Mi azt minden megadott címre egyenesen irodánkból elküldjük. darabonként 25 centjével.

Karácsony táján Ön sokat gondol majd Ohazai szeretteire és sajnálni fogja, hogy egy kedves napot nem szerezhet nekik.

Ezt még megteheti, ha a héten beküldi a rendelését, mert akkor az Oházában karácsonyra a naptárt megkapják. — Annyszor 25 centet tessék küldeni, ahány naptárt rendel.

NYUGTÁZÁSOK

A múlt héten a következő testvérek küldtek pénzt a maguk vagy mások előfizetésére:

John Bolyki, Toledo; Steve Balogh, Hicksville; Mike Gere, Purslove; Emery Jobb, Barton; Frank Németh, Irwin; J. Sütő, Windber; Joe Bubenko, Bretz; Alex Catona; Pocahontas; Benny Hadar, McKeesport; John Takács, Ury; Steve Bödy, Swoyersville; Mrs. John Csabay, Smithfield; Mrs. Geo Pálfi, Denver; Louis Oláh, Haywood; Joseph Szanyi, Auburndale; Josenp Farkas, Prenter; Julius Fülöp, Detroit; Joseph Muris, Massillon. Hálás köszönet, testvérek.

KERESTETÉS

KÖNCÖL ANTALT keresem, aki tudomásom szerint jelenleg Clevelandban tartózkodik. Szépén kérem őt vagy akik tudnak róla, legyenek szívesek velem címét közölni. Alex Kocsár, 1626 W. 1st. St., Dayton, O

ELADÓ FARMOK

Eladó 411 akeros farm New York államban. Lyons Falls mellett. Szép magas terület, minden földművelésre alkalmas, a földje elsőrendű. Fél áron megvehető. Bővebbet a tulajdonosnál. Jos. Barna, Box 214, Raritan, N. J.

Hirdessen

lapunkban

ELADÓ FARMOK

OHIO EGYIK LEGSZEBB MAGYAR FARMKÖRZETÉBEN ELADÓ KÉT FARMUNK EGYMÁS TÖRSZOMSZEDSÁGÁBAN

84 és 113 akeros. Mindegyiken megfelelő farmház, istálló és melléképületek. A föld termékeny, a legelő kővér.

Közelében egy kies fekvésű nyaraló és szórakozó hely. Farmászathoz értők és olyanok részére, akik nyaralókat szeretnek tartani, valóságos kincses bánya mindkét farm, melyek külön-külön és egyben is megvehetőek.

Bővebb információkat szívesen ad róluk a tulajdonosuk:

Mrs. F. JÁNOSHY

210 Virginia Ave. Sta. 11. Pittsburg, Pa.

VERHOVAY ÜNNEP LOGANBAN

A 248-ik fiók huszonöt éves jubileumának a tudósítását most kaptuk meg s így van alkalmunk, hogy a lélekemelően szép ünnep lefolyását megismertessük.

*

A jubileumi program este 10 óra 45 perckor vette kezdetét, amikor Vagner András, a fiók elnöke köszöntötte a szép számmal megjelent tagtársakat és a közönséget, ismertette ezen este fontosságát, a 248-ik fiók negyedszázados évfordulóját és rövid bevezetés után átadja a program továbbfolytatását a fiók titkár-pénztárnokának.

A fiók titkára a közönség üdvözlése után arra kéri a megjelenteket, hogy annak öröme is, hogy a Felvidék egy részét visszakaptuk, énekeljük el a magyar himnusz. A himnusz elneklése után Veres Mihály és Veres Pál hegedű duettet játszottak, amivel nagy tetszést és sok tapsot arattak. Az ünnepélyre egy énekkar alakult, a következő tagokkal: Oláh Margit, Tira Veronika, Tira Erzsébet, Vizi Erzsébet, Birinyi Erzsébet, Dudás József, ifj. Tira József és ifj. Tira András. Az énekkar nagy tetszés mellett énekelte el az Aldott magyar hazám... kezdetű magyar irredenta dalt.

Ezután következett a fiók 25 éves története. Felolvasták az alapító tagok névsorát, akik közül Turi Sándor, Tarkányi Jánosné jelenleg is tagjai a fióknak, jelen volt Bakos Róss munkaviszonyok miatt kénytelen kimaradni a tagok sorából. Az alapító tagokat melegen üdvözlötte a fiók tisztikara. Érdekes, hogy a 22 alapító tag közül 18 Bereg megye Gát-illetőségű. Felolvasták a 25 év óta elhalt tagok névsorát, elhunyt 31 tagtársunk, kifizettünk \$30,500-t.

A fiók történetének ismertetése után Veres János és Veres Ágnes elcánolták a Magyar Szólót, Veres Mihály és Veres Pál hegedűjátéka mellett. Ez a szám annyira tetszett a közönségnek, hogy egy honfitársunk öt dollárt adott a Veres gyerekeknek. Ezután az énekkar a Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarországot... remek irredenta dalt énekelte el nagy tetszés mellett.

Az ünnepi beszédet Nt. Novák Lajos ref. lelkész mondta el. Beszédében fejtegette, hogy mit jelent egy 25 éves évforduló és mit jelent a magyar testvériség és összetartás. Kérte, hogy a jövőben még jobban fogjunk össze egymás támogatására.

Tábory Oszkár logani magyar ügyvéd nagyhatású angol beszédet intézett a fiatalsághoz.

Veres Ágnes nagy tetszés mellett énekelte el az Édesanyám Ablakára Rászállott a Bánat... című remek irredente dalt, amit Veres Mihály és Veres Pál kísérték hegedűn. Utána eljártak egy remek tán-

cot, ami szintén nagy tetszést aratott.

Vagner András, a fiók elnöke rövid beszéd kíséretében átadta fiók ajándékát Vizi Jánosnak, a fiók titkár pénztárnokának egy gyönyörű karórát és Kish Andrásnak, a fiók pénztári ellenőrző jegyzőjének egy szép zsebjátékát az évek óta kifejtett szorgalmas és önzetlen munkájukért.

Vagner András fiók nevében megköszönte az egybegyűlt közönségnek a szíves megjelenést és kérte az énekkart, hogy a program befejezéseül énekelje el a Verhovay himnusz. A remekül előadott himnuszért színni nem akaró tapsal jutalmazta a közönség az énekkart.

*

Ezután mondunk köszönetet mindazoknak, akik bármi módon hozzájárultak ahhoz, hogy ünnepélyünk ilyen szépen sikerüljön. Köszönetet mondunk a tagtársaknak és a megjelent közönségnek, amiért megjelenésükkel emelték a 248-ik fiók 25 éves jubileumának sikerét.

Vagner András, elnök.
Vizi János, titk. pénzt.

o:

VERHOVAY ÉRTESÍTÉS 248-IK FÍÓK

tagtársat, hogy a december hó 4-én tartandó évi gyűlésünkre okvetlenül jöjjenek el, mert akkor lesz felolvasra az évi számadás, ekkor választjuk meg a fiók jövő évi tisztikarát és állapítjuk meg a fiók ügyvitelét 1939-re. Aki nem jön el, ne okolja a tisztviselőket, mert az egyleti ügyeket a gyűlésen kell elintézni. Kérjük a tagtársakat, hogy havidíjait és kamatjait rendezzék, hogy tisztán menjünk át az új esztendőbe.

Tisztelettel a fiók nevében
VIZI JÁNOS, t.pénzt.

o:

MÉG ROSSZABB A HELYZETÜK

A Pennsylvania Coal and Coke Coporation az év során sokat veszített

Elszomorítóan sötét pénzügyi jelentést adott közre a Pennsylvania Coal and Coke Corporation, amely egyike a legnagyobb szénbányáknak.

A jelentés szerint az 1938-ik évben október első napjára a vállalat 339,920 dollárt veszített, holott 247,529 dollárral több bevétele volt, mint az előző év hasonló időszakában.

A mellékvállalatok bizonyos nyereséggel szolgáltak a központnak, de ez se volt elegendő arra, hogy a széntermelés veszteségeit pótolják, mert még így is 270,848 dollár a tiszta veszteség.

A minimális szénárak megállapításától várható csak a javulás, mert a jelenlegi éles verseny folytán a bányák csak veszteséggel tudják a szén eladni.

HALÁLRA GÁZOLTA AZ AUTÓ A Bányászt

Milnesvillen, Hazleton közelében az országúton egy autó halálra gázolta a bányából hazasiető Pavuk András 50 éves bányászt.

ERŐSEN KÉSZÜLNEK A KIHALLGATÁSOKRA

West Virginia Fairmont városában a puhaszén bányák értekezletet tartottak és azon megbeszélték, hogy az országos bizottság kihallgatásán milyen magatartást tanúsítanak majd.

Szerkesztői Üzenetek

VARGA JÁNOS. — Köszönet, testvér.

KOVÁCH JÁNOS. — Köszönet, reméljük jön a többi is. Szíves üdvözlét.

MURIS JÓZSEF. — Hálás köszönet.

JOE FARKAS. — Thanks and regards. Why don't you try around Logan when in that neighborhood?

LEZU ANDRÁS. — Szívesen testvér. Bizni kell, jobb világ lesz.

FEHÉR GÁSPAR. — Mindenkinél a nevét meg kell jegyezni, aki a Magyar Világ utódára, a Magyar Jövő-re egy centis ad, mert az Benesét szolgálja.

'A FRIEND IN NEED...'

A legszebb angol közmondás azt mondja, hogy "a friend in need is a friend indeed." Magyaráz, aki szükségben barát, igazán barát.

Ezekhez az igaz barátokhoz kell most fordulnom. Szükségem van minden jóbarátára.

A tél elején nehéz sorban vagyunk, küzdelmes a létünk és szorongó érzéssel nézem nap után a postát, hogy elhozza-e legalább erre a hétre a megváltást.

Sokat nem várok, sokat nem kérek.

Csak a hátralékos előfizetők kérem, hogy küldjenek a lapra annyit, amennyit ezekben a nehéz időkben elszakíthatnak maguktól, de küldjön mindenki valamit.

A hátralékok és az előfizetést, ha telik annyi. Legalább a hátralékok, ha nem telik az előfizetésre. Legalább egy dollár törlesztést, ha nem jut többre.

De aki hátralékban van, az küldjön valamit, hacsak lehetséges. Csupán ez a kérésem.

HIMLER MÁRTON.

SZANYI JÓZSEF. — Köszönet és szíves üdvözlét.

BÓDI ISTVÁN. — Köszönet, elmennek.

CSABAY JÁNOSNÉ. — Hálás köszönet.

PÁLFY GYÖRGY. — Köszönet testvér és szíves üdvözlét.

CATONA SÁNDOR. — Köszönet. Délsláviába nem lehet. Az előfizetés javára irtuk.

OLAH LAJOS. — Köszönet testvér. Igazán nem hallottunk még olyan komisszágot, hogy nyolc embert gyömről jenek egy plébbe, de hát a jüni mirevaló arrafelé? Szíves üdvözlét.

TAKÁCS JÁNOS. — Köszönet és szíves üdvözlét.

JORDAN DANIEL. — Köszönet a szíves sorokért.

MINDENKINEK, MINDENHOL. — A naptárak a héten kimennek és aki a rendelését beküldte és nem kapná meg december 6-ra, az legyen szíves egy postakártyán figyelmeztetni bennünket. — Aki még nem küldte be rendelését, küldje be azonnal.

BUBENKO JÓZSEF. — Borzasztóan sajnáljuk testvér, de meg kell nyugodnia a felsőbb akaratban és nem szabad elcsüggedni. Az Isten adjon Önnek erőt, kitartást a megpróbáltatásban.

ROZGONYI ANDRÁS. — Szívesen testvér.

FÖLDI LAJOS. — Elmennek. — Higgye el, hogy minden második ember élete egy szomorú regény lenne, de mindenki csak a sajátját érzi és is ismeri. Szíves üdvözlét.

MALOMKA JÁNOS. — Köszönet és szíves üdvözlét.

NAGY JÓZSEF. — Köszönet, utasítás szerint könyveltük. Szíves üdvözlét.

LUKÁCS KÁROLY. — Köszönet testvér, elmennek.

JOBB IMRE. — Megértjük testvér, hiszen így vagyunk most mindannyian, de majd lesz jobban is. Szíves üdvözlét.

KASZONYI JÁNOS. — Köszönet, testvér.

"ÉRDEKLŐDŐ." — Majd ha azt látjuk, hogy náci-veszedelem fenyegeti magyar Amerikát, éppen olyan érrellyel fogunk az ellen is harcolni. — Egyelőre ilyesmit nem látunk magunk körül. Szíves üdvözlét.

BALOGH ISTVÁN. — Köszönet, testvér.

BOLYKI JÁNOS. — Köszönet és szíves üdvözlét. Utasítás szerint könyveltük.

NÉMETH FERENC. — Hálás köszönet.

SÜTŐ JÁNOS. — Köszönet, utasítás szerint könyveltük.

GRIBÓCZKY LAJOS. — Köszönet a szíves sorokért öreg testvér. Elmeg a héten. Szíves üdvözlét.

JAKAB LAJOS. — Köszönet testvér.

"FERJ ES FELESEG." — A férj megvehet akármilyen birtokot és a saját nevére irathatja, de az mindkettőjüké, tehát a férj nem adhatja el egyedül. Ha a feleség nem írta alá a deed-et, akkor az eladást meg lehet támadni. Tessék ilyen irányban eljárni. Szíves üdvözlét.

VASVÁRY JÓZSEF. — Köszönet a szíves sorokért testvér.

TÓDOR MIHALY. — Köszönet és szíves üdvözlét. Utasítás szerint könyveltük. Erdélybe néha beengedik, néha nem, soha nem biztos.

BODOR JÓZSEF. — Köszönet, utasítás szerint könyveltük. Szíves üdvözlét mindkettőjüknek.

KISH ANDRÁS. — Köszönet testvér, nem kell csüggedni, mégis jobb világ jön.

J. GERE. — Köszönet és szíves üdvözlét mindkettőjüknek.

TARKÁNYI GÁBOR. — Szívesen küldjük. Szíves üdvözlét.

MRS. MARY LIPTAK. — Köszönet, megkaptuk, elmennek.

POLGÁRNÓ. — Megható levelet lemasoltuk és elküldtük a Világösszettség budapesti irodájába, hogy megfelelő helyen adják azt elő.

NEM EMELIK
A SZÉN VÁMOT

Az új kereskedelmi szerződés értelmében Kanada a régi vámot szedi

Az új kereskedelmi szerződés értelmében, amelyet az Egyesült Államok és Anglia kötöttek egymással, Kanada az Amerikában termelt szénre nem vehet ki magasabb vámkokat és a 3 percentes többlet vámot sem hajthatja be.

Az Egyesült Államokból Kanadába vitt szénre tehát a következő vámkok fognak esni a jövőben: kemény szénre tonnáként 50 cent, puha szénre 75 cent és koksra 1 dollár.

Egy külön egyezmény alapján bizonyos vegyi cölökra nagy mennyiségű kokszt teljesen vámentesen lehet bevinni Kanadába.

TÖBB SZENET TERMEI
MOST KENTUCKY

Kentucky állam Ashland városából érkező jelentések szerint a bányák hétről-hétre több szenet termelnek és most a heti termelés 2700 vasuti teherszállóra rug.

o:

CSAK JÓ Bányákból
VETT SZENET A KORMÁNY

A szövetségi munkaügyi miniszter jelentése szerint a kormány csak olyan bányáktól vásárolt az idén puhaszén, amelyek a bányászoknak a bérszerződésben foglalt árakat megadták pontosan.

EGYLETI KALAUZOK

A MUNKÁS BETEGSEGÉLYZŐ SZÖVETSÉG 87-1K OSZTÁLYA MONAVILLE, W. VA.

Elnök Luksa Gábor. Titkár-pénztárnok Luksa Gyula. címe: Box 41, Monaville, W. Va. kinek címére küldendő a fiókot érkező pénzküldemények és levelek. A beteg tagok látogatására a titkár-pénztárnok nevez ki esetlegesen beteglátogatókat, ami kötelessége a tagoknak. Gyűléseit tartja minden negyedében a titkár lakásán, Monaville, W. Va.

o:

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 248. FÍÓKJA, MONAVILLE, W. VA.

Gyűléseit tartja minden hó első vasárnapján délután 2 órakor Loganban a Frank Varga helyiségében. Elnök Vagner András. Alelnök Németh István. Titkár-pénztárnok Vizi János, címe Box 95, Monaville, W. Va. Jegyző és ellenőrző Kish András. Számvizsgálók: Farkas Gábor és ifj. Birinyi János. Zászlótartókat és beteglátogatókat a titkár-pénztárnok esetenként nevez ki.

o:

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 343-1K OSZTÁLYA SO. WILLIAMSON, W. VA.

Gyűléseit tartja minden hó 15-ike utáni vasárnapon a színes iskolájában, New Camp, Ky. Elnök Sitku István. Alelnök Yungger György. Titkár Yungger István, címe: Box 255, Williamson, W. Va. kinek címére minden levél és money order küldendő. Pénztárnok Kish Ambrus. Számvizsgálók: Doka András, Sitku József. Helyi beteglátogatót Id. Doka István. Vidéki beteglátogató Tóthfalusi István.

o:

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 23. FÍÓKJA, POCAHONTAS, VA.

Elnök Nagy Gáspár. Alelnök Id. Barbás István. Ügykezelő titkár Ifj. Dobos András. Ellenőrző Mihailina Ferenc. Beteglátogatók: Kozma Antal, Barbás István, Erdy József, aki ajtótor is. Zászlótartókat időről-időre az elnök nevezi ki. Kerületi delegátus Ifj. Dobos András.

Aki érdeklődik az egylet iránt és szeretne beállni, annak minden felvilágosítást készséggel megad a fiók titkára, Ifj. Dobos András. Box 914 Pocahontas, Va.

o:

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET 32-1K OSZTÁLYA, GARY, W. VA.

Elnök Kovács Gyula. Alelnök Dudas Pál. Ügykezelő és kerületi delegátus Magyar József. Pót-ügykezelő és pót-delegátus Róth György. Beteglátogatásra kirendelhető minden tag és zászlótartókat az elnök nevez ki, mikor szükséges. Gyűléseit tartja minden hónap első vasárnapján délután 2 órakor a Gary gyűlésteremben. Ügykezelő címe: Joseph Magyar, Box 348, Gary, W. Va.

o:

BRIDGEPORTI SZÖVETSÉG 373-1K OSZTÁLYA, LOGAN, W. VA.

Elnök Veszprémi Sándor. Alelnök Papp György. Ügykezelő-pénztárnok Frank Varga, címe: 525 Dinges St. Box 651 Logan, W. Va. Jegyző Ifj. Zékány Sándor. Ellenőrzők: Vagner András és ifj. Birinyi János, a beteglátogatás k kötelessége az osztály minden tagjának.

Gyűléseit tartja minden hó harmadik vasárnapján délután 2 órakor a Frank Varga gyűlésteremben. — Kérjük a logani és környékbeli magyarokat, hogy lépjenek be tagul minél többen a Bridgeporti Szövetségbe. Jelenkezni lehet a gyűlésre alkalmmal a gyűlésteremben, vagy bár mikor a titkárnál.

o:

AZ AMERIKAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYESÜLET 173. OSZTÁLYA, THORPE, W. VA.

Gyűléseit tartja minden hó második vasárnapján délután 2 órakor a titkár lakásán, Thorpe, W. Va.

Elnök Szénás József. Pénztárnok Képes József. Titkár-ügykezelő Radnóczy József. kinek címe: Box 253, Thorpe, W. Va. és akinek címére küldendő a fiókat érkező pénzküldemények és levelek. — A beteg tagok látogatására vonatkozólag a titkár intézkedik, de minden tagnak kötelessége felelősködni.

o:

A CONGOI ELSŐ RÁKÓCZI FENEC Bányász Beteg. Egylet Alakult 1894 Január hó 11-én

Székhelye: Congo, Ohio Gyűléseit tartja minden hó harmadik vasárnapján a Ref. Templom alatti iskolában, Drakes, Ohio.

Diszelnök Bucsó András. Elnök Titka János. Alelnök Reves János. Pénztárnok Haralyda János. Jegyző Titka Péter, kinek minden, az egyletet érkező levél küldendő, címe: Route 1, Corning, O. Pénztári titkár Kocsis István, Ellenőrző Tóth V. István. Naplóvezető Varga András. Hármass bizottsági tagok: Pallai János, Bodnár János, Mórá János. Beteglátogató: Congon Horváth Sándor. Drakesen Lukács András. Zászlótartók: Titka Sándor, Dudás Péter. Temető Lukács András. Egyleti orvos Dr. James Miller. — Hivatalos lap Magyar Bányászlap.

KÉPVISELŐINK

WEST VIRGINIA

Balázs János, Berwind, W. Va. Brenner János, Mallory, W. Va. Domokos Mózes, Prenter, W. Va. Engel László, Keystone, W. Va. Kiss Antal, Clarksburg, W. Va. Wendel, Meadow Brook, W. Va. Kish András, Brady, Booth, Everettsville, Riversville, Lowesville, National, W. Va. Kocsal György, Chattaroy, W. Va. Kotroczo L. György, Welch, W. Va. Kreizler István, Morgantown és vidéke. Kumi János, Premier, W. Va. Lányi József, Red Dragon, W. Va. Lázár László, Elbert, Filbert, Gary, Thorpe, W. Va. Magyar András, Skelton, W. Va. Mojer János, McMeche, W. Va. Póczki György, Lobata, W. Va. Pálfi István, Dénés, Colliers, W. Va. Pongrácz József, Nellis, W. Va. Sitku István, Williamson, W. Va. Tóth András, Fairmont, Barrackville, Grant Town, Baxter, W. Va. Veszprémi Sándor és Daniel Logan megye egész területére.

PENNSYLVANIA

Julius Bakos, La Belle, Pa. Barcz János, Lemont Furnace, Pa. Bartók János, Twin Rocks, Pa. Blizman Béla, Springdale, Cheeswick, Pa. Bódis Géza, Yatesboro, Pa. Csabány József, Rossiter, Pa. Csányi József, Kent, Clune, Pa. Csáthy Ferenc, Bainford, Pa. Csordás István, Hellwood, Pa. Darnay József, Fredericktown és Vestaburg, Pa. Deák Mihály, Renton, Pa. Eperjessy István, Johnstown, Pa. Gécsy Sándor, McAdoo, Pa. Fekete József, Kingston, Pa. Győrke Mihály, Nanty Glo és Nettleton, Pa. Ifj. Hadar Béni, McKeesport, Pa. Kall Antal, Bobtown, Pa. Király György, Russellton, Pa. Lukács János, Gallitzin, Pa. Mészáros Sándor, New Salem, Pa. Mikus István, Greensboro, Pa. Molnár András, Van Meter, Pa. Nagy József, Marsteller, Pa. Orosc Bertalan, Richerville, Pa. Orosc János, Kulpmont, Mt. Carmel, Shamokin, Keiser, Pa. Péter János, Portage, Puritan és Cassandra, Pa. Sebestény Vince, Lucerne Mines, Pa. Sipos Gyula, Homer City, Pa. Sütő János, Windber, Pa. Szabó János, Farrell, Sharpsville, Sharon, Mercer, W. Middlesex, Pa. Szanyi János, Brownsville, Pa. Szegvárd Imre, Stoyestown, Pa. és az állam egész területén. Tóth Károly, Studa, Pa. Virág Gábor, Avella, Cuddy, Morgan, Pa.